

KIBRIS'TA

SOSYALIST
gercek

Aylık Siyasi Gazete

Kasım 1998

Yıl 3, Sayı 34

Fiyatı: 150,000 TL(KDV Dahil)

UK: 1

Dayanışma Fiyatı:

500,000TL

Başyazı

PROPAGANDA DÖNEMİ

6 Aralık'ta yapılacak olan genel seçimler için start verildi. Partilerin adayları belirlendi. Yoğun bir propaganda dönemine giriliyor.

Bu seçimlerin, 1974'ten bu yana süregelen sömürge düzeninde hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini, ülkenin sosyo-politik ve sosyo-ekonomik şartlarında hiçbir değişikliğe neden olmayacağını halkımız çok iyi bilmektedir. Buna rağmen, bir spor takımını tutar gibi, seçim günü sandığa gidip, tuttuğu partiye oy verecek ve kendisini yıllardır ezen, sömüren, bağımsızlığını ve özgürlüğünü gasbeden sömürü düzeninin temsilcilerini "sececektir".

Demokrasinin olmadığı bir sömürge rejiminde seçimlerin olması ne ifade eder, hangi sorunu çözer? Sorunu olan herkes, T.C. Elçiliği'ne başvurmaktadır. Çünkü, Kuzey Kıbrıs'ın gerçek efendisinin, gerçek iktidarın T.C. olduğunu herkes bilmektedir. Kuraklık tazminatı alamayan çiftçi, ürününü satamayan ve Sesa tarafından dolandırılan narenciye üreticisi, rakısını ihraç edemeyen içki üreticisi, hayvanları hastalığa yakalanan hayvancısı, pazarı kapanan esnafı, lokal binası isteyen gazetecisi v.s. tüm sorunlarını T.C. Elçiliği'nde veya doğrudan T.C. Başbakanlığı'nda çözmeye çalışıyorlar ve doğru yapıyorlar! 'Hükümet' olduğunu iddia eden UBP-DP yöneticileri elektrik sorununda ortaya koydukları kepaze tavırlarıyla gerçek fotoğrafı yansıtmaktadırlar.

Seçime giren UBP, DP, CTP, TKP, UDP, BP gibi partiler sömürge düzeninin partileridir ve bu partilerin üst yönetimleri bu düzenin devamını sağlamak ve bu düzenden elde ettikleri rantı ve avantajları artırma kavgasını vermek için seçime giriyorlar. Yoksa halkın iradesini (mecliste) yansıtmak ve bunu icraata geçirme diye bir kaygıları, bugüne kadar olmadığı gibi, bugün de yoktur. Oysa partilerin tabanındaki kitleler, emekçi halk kitleleri bu düzenden bıkmışlardır. Dolayısıyla, bu seçim propaganda sürecini parti tabanlarındaki mutsuz kitleleri parti yönetimlerinden koparmak için

(devamı 2. sayfada)

KIBRIS'TA
SOSYALIST
gercek

Neyin, Kimin Seçimi?

Yaşadığımız Gerçekler Bunlarsa

* TC eski Dışişleri Bakanı Mümtaz Soysal: *Kıbrıs'ta bir çözüm tüm Kıbrıslı Türklerin çıkarına olsa bile, TC'nin çıkarına ters düşüyorsa bilin ki bu anlaşma olmayacaktır...* diyebiliyorsa;

* Okulların, derneklerin tamir ve inşaatları ve bilimum altyapı çalışmaları TC Yardım Heyeti'ne havale ediliyorsa;

* "Kuraklık paralarını Mesut Bey getirecek" denebiliyorsa;

* Ülkenin tüm üretim tesisleri TC'nin eline teslim edildiyse;

* Askeri güçler sorgusuz-sualsiz gümrükçü ve sivil dövebiliyorsa;

Neyin, Kimin Seçimi?

* Türkiye'ye memurluk yapacak 50 katip için mi seçim?

* 200 civarında yeni üst kademe bürokratin atanması için mi seçim?

* Kukla yönetimi, kukla parlamentoyu aklamak için mi seçim?

Doğru Tavır Ne Olmalı?

* Seçimlerin hiç bir soruna çare olmayacağı haykırılmalı!

* Türkiye'nin ve Denktaş rejiminin Kıbrıs Türk halkına hazırladığı yokoluşa karşı çıkılmalı!

* Bu amaçla tüm ilerici güçler ve halk ittifak oluşturmalıdır!

* Seçimlerin, mücadelenin sadece bir boyutu olduğu ilan edilerek işgal hukuku sorgulanmalı!

* Bağımsız ve demokratik bir ülke için tüm yabancı ordular ve üslerin adadan çıkması sağlanmalıdır!

* 6 Aralık seçimlerinde bu göstermelik demokrasi oyununa karşı s i y a s e t l e r desteklenmeli; propaganda özgürlüğüne en ufak müdahaleye BOYKOT'la karşılık verilmeli!

Sivil Toplum ve Yeni Dünya Düzeni
H. Aşkın
sayfa 11

GAZETEMİZİN
Dayanışma Günü Coşkuluydu
sayfa 4

Türk ve Yunan Faşistleri Londra'da da Elele
FORUM üyeleri ölümle tehdit
ediliyor
Arka sayfada

İngiltere'de Kıbrıs Sorunu Tartışıldı
KSG Londra'nın özel haberi 6.
sayfada

Şili'nin Kasabı Pinochet Londra'da Tutuklandı
sayfa 5

SON DAKİKA

İngiltere Yüksek Adalet
Mahkemesi'nin Pinochet'nin
tutuklanmasını yasaya aykırı
bulması üzerine karar Lordlar
Kamarası'na kaldı.

Ayın İncileri

Avrupa Gazetesi 2 Kasım 1998 tarihli sayısında manşetten "14 Kirli Dosya" isimli haberi yayımladı. 1981 yılında zamanın Güvenlik Kuvvetleri Komutanı Kemal Yavuz siyasilere sunduğu 14 dosyanın akibetini sorup bekliyor!

Türkiye'deki çetelere atıfta bulunan Avrupalılar, bu çetelerin MGK'nın masalları olduğunu "unutup" Generalleri aklamaya çalışıyorlar. Onları "her derde deva" olduklarını fırsat buldukça vurguluyor.

Aday olan bir "dostuma", "seçilemeyeceksin, niye aday oldun?" diye sorduğumda aldığım yanıt çok ilginçti: "Sen çok safsın kardeşim. Kazanamazsam bile benim partim koalisyonu girince ya müşteşarlık ya da daire müdürlüğü alırım. Bu görevden de emekli olup ikramiyemi iki katına çıkartırım" dedi. Ne diyelim, işte "bizim" adaylarımız böyle!

Elektrikte Kirli Oyunlar Sürüyor

Elektriğin her fırsatta özelleşmesi gerektiğini savunan yöneticiler bu amaçlarına ulaşmak için her yolu deniyorlar.

Elektriğin her fırsatta özelleşmesi gerektiğini savunan yöneticiler bu amaçlarına ulaşmak için her yolu deniyorlar.

"Para yok, yakıt alamıyoruz" iddalarıyla elektrik kesintilerine gidileceği açıklanıyor. Oysa ülkemizde halk yığınları elektrik faturalarını zamanında öderken (ödememezse anında kesiliyor) askeri birlikler, resmi devlet daireleri ve bir çok KİT borçlarını ödemiyor. Bu nedenle Kurum parasal sıkıntıya giriyor. Siyasiler ise TC'nin de baskıları Kib-Tek'i özelleştirip TC'li burjuvalara peşkeş çekmek istiyorlar.

Kib-Tek çalışanlarının örgütlü gücü EL-SEN özelleştirmeye karşı yılmadan mücadele edeceğini sürekli vurguluyor. Yetkililer ise halkı bıkırtmak için elektriği dolara endeksleyerek sürekli zam yapma yoluna gittiler. Devletin bu tavrına karşı sendikalar ve bazı partiler sert tepki gösterdi. Hükümet geri adım atmak zorunda kaldı.

Elektrik santralına yakıt almak için mali

açıklamaktan kaçındı. EL-SEN Başkanı Kubilay Özkırış basın toplantısı düzenleyerek usulsüz elektrik kullanan 41 kişinin ismini açıkladı. Bu kişiler arasında siyasileri görmek halkı şaşırtmadı. **UBP Guzelyurt birinci sıra adayı Harun Dimililer, MAP Başkanı Zorlu Töre** gibi siyasiler göze battı. "Milliyetçilik işte budur" dediler.

Hükümetin her zaman gündeminde olan özelleştirme tavrı seçimden sonra yeniden ve daha ısrarcı bir şekilde gündeme gelecektir. O zaman tüm örgütler EL-SEN'in yanında saf tutmalıdır.

Çünkü, bu kavga halkın kavgasıdır.

Kimyevi Gübre Savaşları !

Kıbrıs Türk Çiftçiler Birliği (KTÇB), geçtiğimiz ay, bugüne dek Kıbrıs Türk Kooperatif Merkez Bankası'nın (KTKMB) ithal edip tarım üreticilerine sunduğu kimyevi gübrelerin, fiyatının pahalı olmasını gerekçe göstererek, bir şirket kurmuş ve kimyevi gübreyi ithal edip yarı fiyatına çiftçiye sunma girişiminde bulunmuştur. KTÇB kimyevi gübreyi Türkiye'den sübvansiyonlu olarak alacak ve Kuzey Kıbrıs'a ithal edecek. Finansmanını da büyük oranda, T.C. Ziraat Bankası'nın vereceği kredilerden sağlayacak. Bu işlemler, Kuzey Kıbrıs 'Tarım Bakanı' ile T.C. hükümeti yetkilileri arasında

yapılan protokollerle de resmîyet kazanmıştır.

KTKMB ise, kendilerinin, Türkiye'den ithal ettikleri kimyevi gübre için, anlaşılabilir bir şekilde, sübvansiyon alamadıklarını, üçüncü ülkelerden daha ucuza bulup aldıkları gübre için de sübvansiyon alamadıklarını belirttiler. Sübvansiyonlar tümüyle T.C. devleti tarafından veriliyor. Dolayısıyla, üçüncü ülkelerden alınan gübrelerin sübvansiyon edilmesi için, bu gübrelerin T.C. gümrüklerinden geçirilmesi gerekiyor. Oysa ki, bu işlem gübre fiyatlarını daha da artıracak ve verilecek sübvansiyonun hiçbir anlamı kalmayacaktır. KTKMB yetkilileri kendilerine de sübvansiyon verildiği takdirde kimyevi gübre fiyatlarını düşüreceklerini belirttiler.

Tüm bu gürültü patırtının altında, aslında, Kıbrıslı Türk halkını ve üreticisini ilgilendiren sinsi oyunlar yattmaktadır. Bundan 15 yıl kadar önce, devrin UBP 'hükümeti'nin başı İngiliz sömürge yasalarından aldığı sözde yetkiyle, köylünün, çiftçinin ve üreticinin mali olan ve onların seçtikleri bir Yönetim Kurulu (YK) tarafından yönetilen KTKMB'na (buna yan kuruluşları ve işletmeleri de dahildir) el koymuş, YK'nu feshetmiş ve kendine göre parti yandaşlarından bir YK ve genel müdür atamıştır. Bu durum hâlâ devam etmektedir. KTKMB hâlâ gerçek sahiplerine geri verilmemiştir. Tam tersine, KTKMB köylüden kopararak egemenlerin arpalığı haline getirilmiştir. KTKMB'nın isminden başka kooperatifçilikle hiçbir ilgisi alâkası kalmamıştır. Kuzey Kıbrıs egemenleri tarafından köylü ve çiftçiye yabancılaştırılmış, onları acımasızca sömüren bir araç haline getirilmiştir.

T.C. egemenlerinin Kuzey Kıbrıs'ı sömürgeleştirme politikalarının gereği olarak Kıbrıslı Türk halkın elindeki

ekonomik değerlerin ve kurumların bir bir tasviye edilmesi ve bunların yerine doğrudan T.C. kökenli kurumların alması işleminin KTKMB için ilk etabı böylelikle tamamlanmış oldu. Şimdi ise ikinci etap uygulamaya konmaktadır. Tarımsal krediler şimdi doğrudan T.C. Ziraat Bankası aracılığı ile verilmektedir. Yani, T.C. egemenleri K. Kıbrıs'taki sömürge rejimlerini pas geçmektedirler. Çiftçiyi sömürmekten başka işlevi kalmayan KTKMB da banka olarak, tarımsal yatırımlarda etkinliğini tamamen yitirmiş durumdadır. KTKMB'nın tarımsal levazım bölümü de, yine T.C. Ziraat Bankası kredileri ile diğer başka aracı kurumlara (burada kimyevi gübre olayında olduğu gibi KTÇB'ne) devredilerek zaman içerisinde KTKMB'nın gerek çiftçi ve köylü, gerekse halk arasındaki etkisi tamamen ortadan kaldırılacaktır. Giderek Sanayi Holding, Turizm İşletmeleri, Cypruvex, Sunzest v.s. örneklerinde olduğu gibi KTKMB da köylünün, çiftçinin üzerinde artık hak iddia edemeyeceği bir biçimde, parça parça tasviyeye uğratılacak ve "özelleştirme" adı altında da T.C. sermayesine peşkeş çekilecektir. Böylece Kıbrıslı Türklerin ilhak politikasına karşı direnebilecekleri tüm kaleleri ellerinden alınmış olacaktır.

Kıbrıslı Türk köylüler ve çiftçiler bir an önce Kooperatiflerine sahip çıkmalıdırlar. Ne T.C.'ye ne de başka birine muhtaç değillerdir. Alın terlerini hem T.C., hem de yerli egemenler acımasızca sömürmektedirler. İhtiyaçları olan kaynakları egemenler gasbetmişlerdir. Kendi öz kaynaklarına sahip çıkarlarsa ekonomik bağımsızlıklarını kazanacaklardır. Bu da kendilerine her türlü ilhak ve enetgrasyon politikalarına karşı direnme gücünü verecektir.

Başyazı

(1. sayfadandır)

kullanmak gerekmektedir. Her ne kadar, taraf olarak (aday gösterme anlamında) seçimlere girmiyorsak da, bu süreci aktif olarak anti-emperyalist, anti-faşist politikaların propagandasını yapmak için kullanmalıyız. Yani, Kuzey Kıbrıs'taki sömürge düzenini reddeden ve teşhir eden, halkın demokratik ve egemenlik haklarını talep eden politikaların propagandası yapılmalıdır. Seçimlerin düzmece olduğunu, bu seçimlerin sonucunda oluşacak olan 'meclis'in T.C. egemenlerinin kukla meclisi olduğunu, 'hükümet'in de T.C. egemenlerinin memurları olduğunu halka anlatmak gerekmektedir. Halka alternatif politikaları sunmak gerekmektedir. Bu seçim propaganda sürecinde hemen kısa sürede başarılar beklemesek de, uzun soluklu anti-emperyalist cephe mücadelesi yolunda ileriye doğru birkaç adım daha atmak için bu süreç kullanılmalıdır.

Polis Güven Vermiyor

Muharrem Kaya isimli bir genç 23 Ekim günü düzenlenen bir basın toplantısında, faşistler tarafından kaçırılıp işkence yapıldığını, ama bir yolunu bulup işkencecilerin elinden kaçıp kurtulmayı başardığını anlattı.

Kaya kendisini kaçırılanların üç kişi olduklarını, kendisinden önce bir kişiyi daha kaçırdıklarını zorla bindirildiği arabaya girince anladığını, bu ikinci şahsın adının İbrahimmusa olduğunu söyledi.

Bıçak ve tabanca tehdidiyle kaçırıldıklarını iddia eden Kaya, bir müddet araba ile Omorfo içinde dolaştırıldıktan sonra Mevlevi yolu üzerindeki bir mandıraya götürüldüklerini, burada dövüldüklerini ayrıca kendisine bıçakla sırtından işkence yaptıklarını anlatarak sırtındaki işkence izlerini basın mensuplarına gösterdi.

Daha sonra "merkeze" götürülmek üzere tekrardan arabaya bindirildiklerini, bu arada olayın ta başından kendilerini "Z" plakalı, kiralık, koyu renkli, renault bir aracın takip ettiğini söyledi.

Kaçırılanların "merkez" diye ifade ettikleri yere götürülmeleri sırasında, ana yola çıkarken içinde bulundukları arabanın ani ve sert bir fren yaptığı bir anda meydana gelen sarsıntıdan yararlanıp kapıyı açıp arabadan indiğini, İbrahimmusa'nın ise kaçırılanların elinden bıçağı kapıp gelişigüzel salladığını, bu arada kendilerini kaçırılardan birinin derin olduğunu sandığı bir bıçak darbesi yediğini, dolayısıyla onlar arkadaşlarıyla ilgilenirken İbrahimmusa ile birlikte kaçtıklarını anlattı.

Basın toplantısı bitince, M. Kaya oradaki sivil polislerce "ifadesi alınmak" gerekçesiyle karakola götürüldü.

Şikayetçi Olarak Gittiği Polisten, "suçlu" Olarak Çıktı

Kaya'yı o gece ve ertesi gün akşama kadar tutuklu tutan polis, basına Muharrem Kaya'nın "gönüllü" ifadesinde olayın düzmece olduğunu, bu düzmece hikayeyi kendini "sınırdışı ettirmek" için uydurduğunu kabul ettiğini açıkladı.

Serbest bırakıldıktan sonra görüştüğümüz Kaya, polisteki ifadesinin doğru olmadığını, polisin psikolojik baskılarından kurtulmak için böyle bir ifadeyi kabul edip imzaladığını söyledi.

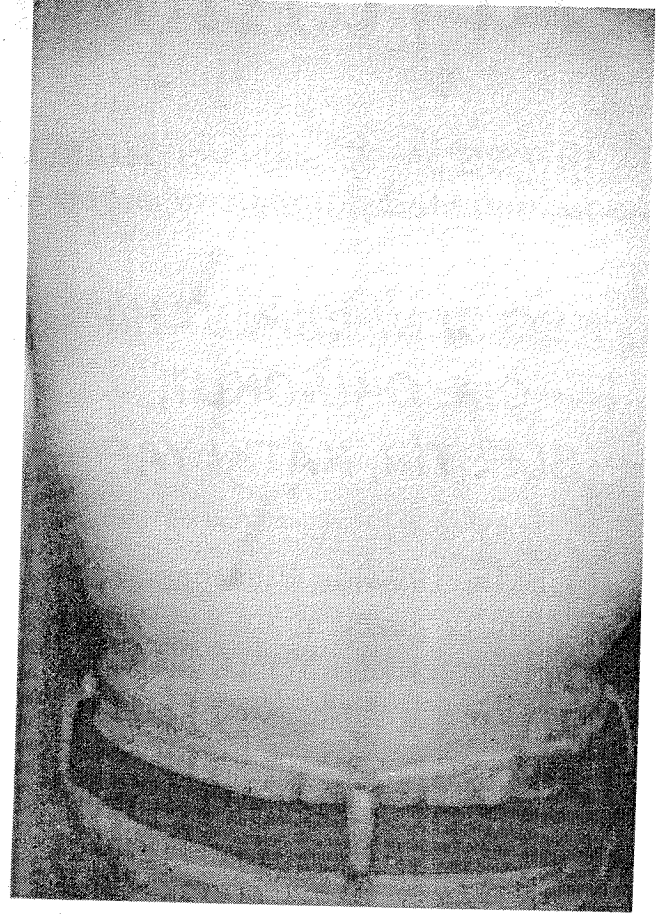
Faşistlerin bıçaklı-tabancalı işkence ve tehditleri karşısında yılmadığını iddia eden Kaya'nın "psikolojik baskı" karşısında ifade değiştirip nerdeyse kendisine, basın toplantısı düzenlemede yardımcı olanları da töhmet altına sokucu bir ifade değişikliğine başvurması, kendisini destekleyenlerde haklı bir güvensizliğe yolaçmıştır.

Kim yalan söylüyor? Muharrem Kaya mı? Polis mi?

Bu aşamada Muharrem Kaya kendisini destekleyenlere bir açıklama borçludur: Kim yalan söylüyor? Muharrem Kaya mı? Polis mi?

Bu sorunun yanıtı bir oranda İbrahimmusa diye bilinen,

işkenceye maruz ikinci kişide gizli. Her nedense polis bu kişinin varlığından tümüyle habersiz!?! Böyle biri var mı? İstenirse sınır giriş çıkışlarından bu kişinin varlığı kolayca tesbit edilebilir. Ayrıca Muharrem Kaya'nın basın açıklamasını yapmadan

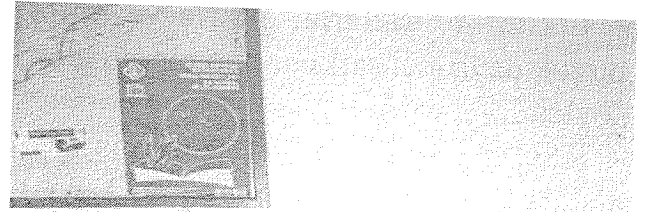

bulma peşindedir.

Bizim Tavrımız Nettir

Ne olursa olsun, bizim tavrımız nettir: Biz, her türlü dil, din ve ırk ayrımına karşıyız. Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da bu yönde bir ayrımcılık ve haksızlığa uğradığını iddia eden herkesin yanında olacak ve gücümüz oranında destekleyeceğiz. Eğer olayda bir sahtelik varsa bu olaya birinci derecede maruz kaldığını iddia eden kişiye aittir, bizi bağlamaz.

Kaldı ki, polisin gerek Kutlu Adalı'nın katledilmesi olayında, gazetemiz çalışanlarına yönelen "tetikçi" olayında ve gerekse daha birçok olayda sergilediği tutum ortadayken bizim "tarafsız" veya "objektif" gazetecilik ayaklarında, böylesi olaylar karşısında duyarsız davranmamızı, bekle ve gör taktiğine yatmamızı boşuna beklemesin.

önce yani polisin olaydan haberi yokken (?) İbrahimmusa hakkında bir dizi yerde soruşturma yaptığı da, güvenilir kaynaklardan bize ulaştırılan bilgiler arasındadır.

Ayrıca, M. Kaya'nın "gönüllü" ifadesinde herşeyi kabul ettiğini iddia eden polisin, Kaya'nın yanında çalışan bir kişiye "Kaya'ya olayda yardımcı olma", "amme fesatçılığı" suçuna iştirak ettiğini kabul etme yönünde yoğun bir baskı yaptığı da gelen bilgiler arasındadır.

Anlaşılan, Kaya değil, polis senaryosunu kurmuş, şimdi de bu senaryoya figuranlar

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK Dayanışma Günü Coşkuluydu

* KSG'nin 33. sayısını geride bırakması devrimcilere çalışma azmi ve güven verirken burjuvazinin bir o kadar daha telaşlanmasına sebep oluyor.

**KSG SENİNDİR, SAHİP
ÇIK, OKU-OKUT,
ELEŞTİR, KATKI YAP**

11 Ekim 1998'de Pınarbaşı Çınar Restorant'ta gazetemizin Dayanışma yemeği gerçekleşti. Yemekte katılım, coşku ve içerik vardı. KSG'lilerin açış konuşmasından sonra birçok örgüt dayanışma mesajlarını iletti. KSG'nin konuğu olarak ülkemize gelen **Emeğin Partisi MYK üyesi Kamil Süreç** mesajında Türkiye işçi sınıfının ve emekçi yığınlarının KSG'ye dayanışma duygularını iletti. Dünya'da, Türkiye'de ve Kıbrıs'ta yaşanan emperyalist, kapitalist saldırılara karşı sınıf dayanışmasının önemini vurguladı. Yine ülkemizden **Yurtsever Birlik Hareketi temsilcisi Aycan Saraçoğlu, KTÖS Genel Sekreteri Varol Öztuğ, KTOEÖS Genel Başkanı Ahmet Barçın, EKİM Derneği adına Zehra Cengiz** KSG'yle dayanışmalarını vurguladılar.

Çeşitli demokratik kitle örgütlerinden yurtsever, ilerici unsurlar ve bazı partilerden birçok KSG okuyucusu yemeğe katılarak dayanışmasını belirtti.

Etkinlikte sazlarla, gitarla ve orgla birçok devrimci şarkılar hep bir ağızdan söylendi.

KSG'nin pankartlarıyla süslenmiş açık alanda KSG'nin 33 sayıyı, yani 33 ayı, yani yaklaşık 3 yılı geride bıraktığı gerçeği okuyucularımızın yüzlerinde bir mutluluk, KSG'lilerde ise haklı bir gurur vesilesi oldu.

Ülkemizde işbirliği ve ittifakı inatla, bıkmadan ilkeli bir şekilde savunan KSG, bu yemekli toplantıda da bu çağırışı yineledi. Çağrılarında samimi, içten ve kararlı olduğunu bir defa daha gösterdi. İkincisi gerçekleşen dayanışma yemeğinde katılımcılar ayrılırken üçüncüsünde buluşma sözünü verdiler.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK Dayanışma Günü Ardından

"Geçmişte yapılan eylemlerin değerlendirmesini yapmak gelecekteki güçlü eylemler için gereklidir."

KSG gazetesi, emperyalizm ve işbirlikçi burjuvazinin teslimiyet politikalarının dayattığı 'neme lazım'cılığın, küçük-burjuva teslimiyetçi politikaların dayattığı her türlü görsel ve yazılı basın aracılığıyla bu gerici, milliyetçi, şöven politikalarını hayatın her alanında Kıbrıs Türk halkına dayattığı bir ortamda KSG gibi bir gazetenin bu gerici-şöven politikalarla karşı yürüttüğü Bağımsızlık ve Demokrasi için ne kadar gerekli bir araç olduğu ortadadır. Hal böyleyken, böyle bir etkinliğin beklenen hedeflere ulaşmamasındaki nedenler konusunda düşünüldüğünde, örgütsel konudaki zaaflardan kaynaklandığı ortadadır. KSG önderliğinin kadrolarını kitlelere ulaşma konusunda yeterli özveri ve fedakarlığı göstermediği gerçeği gün gibi ortadadır. Her şeye rağmen yurtseverlerin, demokratların faşizme ve emperyalizme karşı mücadele isteklerinin gerekli coşku ve dayanışma ruhu olmazsa da kitlelerde böyle bir potansiyelin var olduğunu göstermesi açısından olumlu bir gelişmeydi.

İleriki eylemlerimizde hatalarımızdan dersler çıkararak mücadelemizi daha ileri boyutlara taşıyacağımıza olan inancımızla KSG ve okurlarına devrimci selamlar.

KSG'nin Dayanışma Yemeği Üzerine Yaşadığımız ülkenin mevcut durumu malumunuzdur. İnsanlarımızın büyük bir çoğunluğu susturulmuş, koyun gibi güdülmemektedir. Sistemin kendilerine direktmiş olduğu şövenist politikalar karşısında mücadele ruhu çökertilmiştir. İnsanlarımız umutsuzluğa itilmektedir. Bu durum sistem yanlılarını memnun etmektedir. İnsanlarımızın büyük çoğunluğunu böyle gördükçe ben de umutsuzluğa kapılıyorum bazen.

Ama, 11 Eylül, Pazar günü KSG gazetesinin düzenlemiş olduğu yemeğe katıldım. Yaklaşık ikiyüz kişinin katılımı oldu bu yemeğe. Bu yemek sıradan tertiplenen bir yemek değildi. Ne masalarda oynayan bir dansöz ne de göbek havaları vardı. Burada emperyalizme, şövenizme, zülme ve baskılara karşı söylenmiş türküler, şarkılar ve şiirler yer almaktaydı. Bir, üç, beş, on iken yaklaşık ikiyüz kişiyle bu türkülerini dinlemek ve eşlik etmek son derece güzeldi. İnsanın umutları yeşerip kök salarken dayanışmaya ve mücadeledeki kararlılığı belirginleşiyor.

Emperyalizmin üsleriyle, itleriyle kuşatılmış yurdumuzda böyle unsurların bir araya gelmesi, birlikte mücadeleye katılması gerekliliğini sağlayacaktır.

KSG gazetesi bize bu güzel duyguları yaşattığı için kendilerini kutluyorum.

Bir KSG Okuru

Şili'nin Kasabı Pinochet Londra'da Tutuklandı

KSG Londra-Binlerce yurtsever, demokrat ve devrimciye işkence yaptırarak ve onları öldürten Şili'nin eski junta başkanı Pinochet Londra'da tedavi gördüğü klinikte tutuklandı. Diplomat Pasaportu ile seyahat ettiğini savunan Pinochet, dokunulmazlık hakkı olduğunu ve tutuklanamayacağını öne sürdü.

Sovyetler Birliği'nde Kruşçev modern-revizyonizmi tarafından ortaya atılan 'sosyalizme barışçıl geçiş' düşüncesinin olasılığına inanan Dr Salvador Allende, Şili'de seçimleri 1970 yılında kazandı. Seçimden sonra sosyalizme geçişin var olan devlet mekanizmasını yıkmadan ve onun yerine yeni mekanizma kurmadan olabileceğine inananlar, Şili'de bir dizi millileştirme ve sosyal reform programlarını hayata geçirmeye başladılar. Bu millileştirmenin içinde ABD emperyalistlerinin sahip olduğu bakır madenleri de vardı.

ABD emperyalizmi ve Şili hakim sınıfları, bu sosyalist programlara karşı saldırıya geçtiler. Allende rejimine karşı saldırı için hazır bir kuruluş olarak Şili ordusu, polisi ve gizli servisi vardı. 1973'te CIA ve Şili generalleri Allende'ye darbe düzenleyerek parlamentoyu ortadan kaldırdılar. Allende'yi yargısız kurşuna dizerek 'intihar etti' süsü verdiler. CIA ve generallerin bu saldırılarına karşı ses çıkaran herkes (sosyalist olmayanlar dahil) tutuklandı, işkenceye maruz kaldı ve Türkiye'de olduğu gibi 'kayboldu'. Şili'de bu karşı-devrimci ve faşist uygulamaların başkanı ise General Augusto Pinochet idi.

Augusto Pinochet iuntası sadece devrimci ve komünistleri değil, aynı zamanda sosyal demokratları da tutukladı ve onları da aynı işkencelerden geçirdi. 1975'te hükümete gelen Britanya İşçi Partisi, Pinochet'in sosyal demokratlara olan bu saldırılarını kınadı ve ona silah satmayı yasakladı. Buna karşılık Pinochet juntası, dönemin İşçi Partisi Hükümetine karşı Kuzey İrlanda'ya suikastçılar ve casuslar göndererek İşçi Partisi'nin prestijini zedelemek istedi. Tüm bu bilgiler, Şili gizli servisi DINA'da aktif rol alan Michael Townley'in tutuklanması sırasında ABD'nin FBI servisi tarafından açıklandı.

1979'da hükümete seçilen Margaret Thatcher, Pinochet ile ilişkileri güçlendirdi ve askeri araç üretiminde Şili ile ortak girişimlerde bulundu. 1983 Falkland Savaşı'nda Pinochet İngiltere'ye bir dizi yardımlarda bulundu.

1976'da, Şili'de diplomat olarak görev yapan ve

1930'lardaki İspanya İç Savaşı gazilerinden olan 54 yaşındaki Carmelo Soria, arabasıyla işinden evine giderken kayboldu. Soria arabasında diplomat pasaportunu taşıyordu. Arabası diplomat plakasıyla markalıydı. Fakat yine de Pinochet kurtlarından kurtulamadı. 1990 yılında Şili Doğru

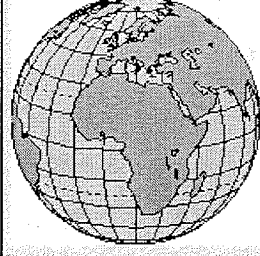
ve Uzlaşma Komisyonu, Soria'nın akıbetini ortaya çıkardı. Soria 15 Temmuz 1976'da polis kıyafeti giyen dört DINA ajanı tarafından tutuklandı ve işkenceye maruz kaldı. Şili subayları önce tutuklandığını sonra ise bunun yanlış bilgi olduğunu söylediler. Daha sonra Soria'nın sarhoş olduğunu, kaza yaptığını ve arabası ile kanala düştüğünü söylendi. Soria'nın cesedine Amerikalı doktor tarafından otopsi yapıldığında, boynunun ve kaburga kemiklerinin kırıldığı ortaya çıktı.

1995'te işkencecilerden ikisi mahkemeye çıktıklarında, Soria'nın boynunu Nazi stili ile nasıl kırdıklarını anlattılar. Fakat yargıç, işkencecilerin General Pinochet'in çıkardığı genel af kapsamına girdiklerini ve yargılanamayacaklarını açıklayarak onları serbest bıraktı.

Pinocheciler bir gün Generalin yargılanabileceğinden korktuğu için Şili anayasasına özel değişiklikler yaptılar ve onu ömür boyu senatör seçtirdiler. Fakat bir hafta önce Margaret Thatcher'in çay partisine katılan ve kırmızı pasaport ile seyahat eden Pinochet, İngiltere'de tutuklanacağını aklına bile getirmeydi. İspanya hükümeti diplomatı öldürme suçundan Pinochet'in tutuklanmasını İngiliz hükümetinden istedi ve İngiliz Hükümeti de Pinochet'i tutukladı. Pinochet Londra'da tutuklanır tutuklanmaz Margaret Thatcher devreye girdi. İngiltere İşçi Partisi hükümeti hızlı bir şekilde harekete geçerek bu tutuklamanın yargı ile ilişkisi olduğunu ve hükümetin bu konuda bir şey yapamayacağını açıklayarak Şili ile olan çıkarlarını korumaya geçti.

Pinochet'in tutuklanması bir başka açıdan da ilginçtir. Burjuva basın, başına buyruk rejim liderlerini ve güçlü kişilerin büyük emperyalistlere ne kadar hizmet vermesinin önemli olmadığını, önemli olanın global stabilize olduğunu söyleyerek dünya mahkemesinin devreye sokulması gerektiği üzerine ağırlık veriyorlar. İngiliz emperyalizmi İspanya dostu için Pinochet'i tutuklu tutacak mı, yoksa Şili ile ilişkiler uğruna Pinochet'i serbest mi bırakacak?

Bunu zaman gösterecek...

RUSYA'DA ŞALTERLER İNDİ

Rusya'da işçi sendikaları tarafından aylardır hazırlıkları sürdürülen "7 Ekim Tüm Rusya Eylem Günü" büyük bir katılımı ile tamamlandı. Özellikle ülkenin doğusunda etkili olan grev ve iş bırakmalara milyonlarca işçi katılırken yüz binlerce işçi sokaklara döküldü. Binlerce fabrikada şalterleri indiren işçiler hükümeti protesto ettiler. Sisteme olan tepkilerini ve neo liberal ekonomi politikalarına karşı olduklarını haykıran işçiler 7

Ekim günü Rusya'da yaşamı felç ettiler. Kabarovsk Krai, Krasnoyarsk, Yahudi otonom bölgesi, Kuzbass, Omsk, Buryatiya Cumhuriyeti, Magadan, Sakha Cumhuriyeti, Primorski Krai, Amur, Adıgey Cumhuriyeti, St Petersburg / Altaylar ve Kamçatka / Sakhalin bölgelerinde şalterleri indiren işçiler işçinin gücünü bir kez daha gösterdiler.

KOLOMBİYA'DA GREV

Kolombiya'da Andres Pastrana hükümetinin kemer sıkma politikalarını protesto eden yüz binlerce işçi ve emekçi yaşamı durdurdu. Ekim ayının ilk günlerinde başlayan greve katılımın 600 bini aştığı söyleniyor. Bogota'da 10 bin öğretmen yürüyüş düzenledi. Grev nedeniyle binlerce okulda eğitim dururken tüm hastanelerde acil servis dışında hizmet verilmedi. Adli kurumların kapalı olduğu bildirilirken devlete bağlı Ecopetrol şirketinin dağıtımında çalışan işçilerin tamamı greve katılırken bütün petrol şirketlerinde hizmet verilmedi.

Sosyal adalet ve barış vaat ederek iktidara gelen Pastrana hükümetinin özelleştirme ve hak gaspı saldırılarına karşı başlatılan grev bir haftasını doldurduğunda grevciler polis saldırısı ile karşılaştılar. İşçileri şiddet kullanarak yıldırıma çalışan hükümete karşı Bogota'da yapılan yürüyüşe 100 binler katıldı. Ülke ekonomisini neo liberal politikalar uygulayarak yürütmeyi planlayan Andres Pastrana hükümetinin grevi yasa dışı ilan etmesi işçileri etkilemedi. Mücadelelerine devam eden Kolombiya işçilerini ve emekçilerini selamlıyoruz.

AKIN BİRDAL'A KURŞUNDAN SONRA CEZAEVİ YOLU

• İHD Genel Başkanı Akın Birdal'ın 1 Yıl Hapis Cezası Yargıtay Tarafından Onandı

İHD Genel Merkezi'nde düzenlenen suikastten ağır yaralı olarak kurtulan İnsan Hakları Genel Başkanı Akın Birdal'ın 1 yıllık hapis cezası suikast davasının 4. duruşmasının görüldüğü saatlerde Yargıtay tarafından onandı.

Bu kararla birlikte, Birdal'ın daha önceki ertelenmiş 2 aylık hapis cezasının da infazı gündeme gelecek. Kararı değerlendiren Birdal, İHD genel başkanlığına yeniden seçilişi nedeniyle kutlamalar aldığı bir sırada verilen bu kararı 'birilerinin kutlaması' olarak değerlendirdiğini söyledi.

Ankara 1 No'lu DGM, 1 Eylül 1996 tarihinde düzenlenen Ankara'daki barış mştinginde yaptığı konuşma nedeniyle Birdal hakkında açılan davada, TCK'nun 312. maddesinin 2. fıkrasında düzenlenen, "halkı sınıf, ırk, bölge farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik etmek" hükmüne göre, 1 yıl hapis ve 420 bin lira ağır para cezasına çarptırılmıştı.

DGM KARARINDA DİRENDİ

Bu kararı temziyen inceleyen Yargıtay 8. Ceza Dairesi,

aynı davadan mahkum olan 3 sanık hakkındaki hükmü onarken, Akın Birdal hakkındaki mahkumiyet kararını "konuşma bir bütün olarak ele alındığında ülkede yaşanan bölücü terör olaylarıyla ilgili olarak verilen mücadelenin, yanlış, abartılı ve yer yer duygusal bir şekilde değerlendirildiği ve devletin bu konudaki tutumuna eleştirel bir biçimde yaklaşıldığı" gerekçesiyle bozma kararı vermişti.

Ankara 1 No'lu DGM'de, bu bozma kararı üzerine yapılan yargılamada, Birdal hakkındaki ilk mahkumiyet kararında direnmişti. DGM, sanığın yaptığı konuşmanın, ağır eleştiri sınırlarını aştığını, Türk ve Kürt halklarından bahsederek halkı sınıf, ırk ve bölge farklılığı gözeterek açıkça tahrik ettiği gerekçesine yer verilmişti.

YARGITAY DGM'NE UYDU

DGM'nin bu kararının, Birdal'ın avukatlarınınca temyiz edilmesi üzerine, konu Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nda ele alındı. Yargıtay Ceza Genel Kurulu, 29 Ekim'de yaptığı toplantıda, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın

mahkumiyet kararının bozulması yönündeki görüşüne karşın, Ankara 1 No'lu DGM'nin direnme kararını 1'e karşı 22 üyenin oyuyla onadı.

5 AY 18 GÜN YATACAK

Genel Kurul'un DGM'nin mahkumiyet gerekçelerine katıldı öğrenildi. Bu karardan sonra, Akın Birdal için hukuki yollar tamamlanmış oldu. Akın Birdal, infaz yasası hükümlerine göre, 5 ay 18 gün hapis yatacak.

Öte yandan kendisine düzenlenen suikast davasına katılmayarak DGM'leri protesto Birdal, saldırı eyleminin arkasında devletle içiçe girmiş ve tümüyle devlet olanaklarını kullanan silahlı çetelerin bulunduğunun herkes tarafından bilindiğini, çetelerin yargılanmasını adil, tarafsız ve bağımsız olmayan DGM'lerin yapamayacağını söyledi.

**SOSYALİST GERÇEK'TEN
BİRDAL'A SELAM,
MÜCADELEYE DEVAM!**

LONDRA MEKTUBU

KSG Londra

Forum Üyelerine Tehdit

Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rumlar Arasında Dostluk ve İşbirliği Forumu üyelerine gerek telefon gerek mektup, gerekse internet üzerinden yapılan tehditler son zamanlarda iyice arttı.

Özellikle Forum'un Kıbrıs'ta Barış için Bir Fon Kampanyası, Savaş ve Savaş Tehlikesine Karşı Barış Çağrısı imza kampanyası ve İnternet üzerinden Dostluk, İşbirliği ve Dayanışma için Barış-Forum Web sayfaları yayınlandıktan bu yana tehditler bayağı arttı.

Foruma yapılan tehditlerin hem Rumlar hem de Türkler tarafından yapılıyor olması, ilginç bir raslantıyı da ortaya çıkardı. Forumun Kıbrıslı Rum üyeleri, Türklerle işbirliği yapmakla suçlanırken Kıbrıslı Türk üyeleri de Rumlarla işbirliği yapmakla suçlanıyor.

Forum'un Kıbrıslı Türk üyelerinin doğrudan can ve mal güvenlikleri tehdit ediliyor.

Kimliği meçhul kişilerin Forum üyesi Hasan Vahib'e gönderdikleri tehditlerden bazı örnekler:

"Çocuklarının başına birşey gelmesi, herkesi üzecektir. Bu işlerden vazgeçersen başına bir şey gelmez. Rumlarla işbirliği yapanlar tanınıyor. Hepsinden hesap sorulacaktır. Sizler gibi Türk düşmanlarından mutlaka hesap sorulacaktır. İngiltere'de yaşıyorsunuz diye güvenliğe olduğunuzu sanmayın, kaldığınız yerleri biliyoruz."

İnternet aracılığı ile gönderilen tehditler 'cyprus the truth' (e-posta adresi: cyprusthetruth@yahoo.com) ve 'yalluri' (e-posta adresi: yalluri@btinternet.com) kod isimlerinden geldi. Bu kod isimler, internette Kıbrıslı Rum ve Yunan şövenistleri ile uzun zamandan beri dolaştığı biliniyor.

Bunlardan gelen bazı tehdit mesajları ise şöyle:

"Ulusunuzu para için sattığınızdan dolayı affedilmeyeceksiniz."

"Kıbrıs Türkleri sana ve senin gibilerine katillerle iş yapmak için izin vermeyecektir. Kıbrıs Türklerinin hayatlarını o katillerin ellerine bırakmanıza izin verilmeyecektir."

Konuyu İngiliz polisine aktaran Forum, polisten olumlu cevap alacağını ümit ediyor.

KSG Londra- 'Dönemimizin barışı' diye dillere destan Filistin-İsrail Anlaşması'ndan bu yana beş yıl geçti. Bu anlaşma ile gerek İsrail gerekse Filistin kendi geleceklerini garanti altına aldıklarını sandılar. Arafat, Rabin ve Perez'e Nobel Barış Ödülü de verildi bu anlaşma için...

Aradan geçen beş yıl içerisinde her iki taraf da bir dizi milliyetçi ve şöven propaganda ve eylemlerde bulunarak vardıkları anlaşmayı değişik şekilde yorumladılar ve bir dizi görüşme talep ettiler. Arafat hükümeti, Hamas örgütüne göz yumarak veya onu dolaylı teşvik ederek, Netenyahu hükümeti ise aşırı dincileri ve şövenistleri kullanarak pazarlığa girişti.

1993 Oslo anlaşmasına 'barış için toprak' anlaşması adı verildi. Bu anlaşma ile İsrail, güvencesi için Gaza ve Batı Şeria'da ne kadar toprağı elinde bulunduracağını kararlaştıracaktı. Hebron Filistin yönetimine bırakılırken orada yaşayan İsrailli yahudileri Hebron'dan atmama anlaşmasına varıldı. Fakat İsrail'lilere ve Filistinlilere karşı saldırılar durmadı. Her iki taraf da, milliyetçiliğin ve şövenizmin daha da azmasını teşvik etti. Ancak bu şövenizmin yarattığı güvensizlik ile Filistin ve İsrail hakim sınıfları anlaşmalarda pazarlık yapabiliyorlardı.

ABD'de Ekim ayında varılan anlaşmanın adı 'barış için toprak' yerine 'güvenlik için toprak' adını aldı. Bu

İngiltere'de Kıbrıs Sorunu Tartışıldı

KSG Londra- İngiltere İşçi Partisinin sosyalizmi ve işçi sınıfı çıkarlarını Tony Blair başkanlığında topyekün terk etmesinden sonra bazı sendikacı ve sosyalistler tarafından 1996 yılında kurulan Sosyalist Emek Partisi, Londra'nın Hackney bölgesinde 1 Ekim 1998'de "Kıbrıs ve Sosyalizm İçin Mücadele" adında bir kitle toplantısı düzenledi. Kıbrıslı Rumlardan AKEL'in, Kıbrıslı Türklerden KSG Londra Bürosu'nun ve Türkiye'den KESK'in de konuşmacı olarak davet edildiği kitle toplantısına İngiliz sosyalistleri de aktif olarak katıldı.

KSG Londra Bürosu adına konuşan temsilci, KSG'nin son iki yılda Kıbrıs'la ilgili yeni siyaset ürettiğini ve bu siyasetin ne anlama geldiğini açıkladı. Kıbrıs Sorunu'nun bir ulusal sorun olduğunu ve emperyalizmin Kıbrıs'taki ulusal sorunu zor, şiddet ve barbarlıkla nasıl çözmeye çalıştığını anlattı. Emperyalistler ve Kıbrıs'taki işbirlikçilerin Kıbrıs sorununu çözmede nasıl iflas ettikleri ve bugün Kıbrıs sorununu niye çözemeyecekleri toplantıya katılan kitlelere gösterdi. İngiliz emperyalizminin konumuna ayrıca özel

olarak değinildi ve İngiliz işçi sınıfının Kıbrıs işçi ve emekçilerine neden aktif destek vermesi gerektiği de vurgulandı. Kıbrıs'ta şu anda savaş tehlikesinin çok yüksek olduğunu söyleyen KSG temsilcisi herkesi savaşa karşı kampanyaya çağırdı. Sosyalistlerin, ulusal sorunu çözmede tek ilke ile hareket ettiğini de vurgulandı. Temsilci, milliyetlere baskının olmadığı, milli eşitliğin olduğu ve gönüllü birliktelikten doğan üniter Kıbrısın ancak ve ancak Ani-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti ile gerçekleşebileceğini savundu.

Toplantıya katılan İngiliz arkadaşlar, KSG temsilcisinin analizinin çoğuna katıldıklarını fakat devrim aşamasının Sosyalist Hükümet mi yoksa Ani-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti aşaması mı konusunun tartışılması gerektiğini vurguladı. Bu amaçla Sosyalist Emek Partisi Kıbrıs konusunda ikinci bir toplantı düzenleme kararı aldı.

Toplantıya davet edilen AKEL temsilcisi, 'hasta olduğundan toplantıya katılamayacağını' son anda bildirirken, KESK temsilcisi ise toplantıya katılmadı.

NIKI FOROS-TOKSOTIS TATBİKATI

20-25 Ekim tarihleri arasında gerçekleşen Nikiforos tatbikatı geçmiş yıllara oranla daha kışkırtıcı geçti. Savaş çılgınları atan Kıbrıs'ın güneyini yöneten idare, tatbikatın hedefinin yedekler ağırlıkta olmak üzere tüm silahlı kuvvetlerin gece ve gündüz her türlü savaş şartlarında eğitilmesi ve ortak savunma doktrini çerçevesinde yunan silahlı kuvvetlerinin de katılımıyla tüm silahların deneneceği bir tatbikat olacağını açıkladılar.

Rum savunma bakanı Yannakis Omiru'nun bu sözlerine eşlik eden RMMO komutanı korgeneral Dimitris Dimu ise yedeklere seslenerek "işlerini güçlerini bırakıp tatbikata katılmakla en büyük fedakarlığı yapmışlardır" diyerek halk arasında ırkçılığı tırmandırıp savaş çığırtkanlığı

yapmıştır. Adamızın kuzeyinde bulunan TC askeri güçlerini oldukça rahatsız eden Rum tatbikatı Türkiye dış işlerindende tepki aldı. Türk savaş uçakları Kuzey Kıbrıs semalarında adeta "biz burdayız, burayı size yedirmeyiz, savaşa hazırız" çığılları atarak dolaşmaya başladı. Türk ve Yunan uçakları arasında 200'ün üzerinde dalaşıma ile 25 Ekim pazar günü sona eren tatbikatla Kıbrıs Türk halkı bir kez daha ülkenin barışa ne kadar uzak olduğunu anladı. Yıllardır Kıbrıs Türk ve Rum halkının iradesine başvurmadan yapılan bu it dalaşları ırkçılığı ve şövenizmi yaygınlaştırmaktan öte bir noktada değildir. Türk ve Rum halklarına sesleniyoruz Emperyalistlerin oyununa gelmeyin.

Filistin-İsrail Anlaşması

anlaşma ile İsraile yapılan saldırıları CIA durduracak. Yani, Arafat hükümeti, Filistinli radikalleri ve şövenistleri durdurma sorumluluğunu CIA'ya devrediyor ve CIA'nın Filistin'de istediği gibi örgütlenmesine açıktan açığa izin veriyor. Nefretlik ve şövenizm mi? Buna son vermek isteyen de kim? Filistin ve İsrail hakim sınıfları hallerinden memnun görünüyor. Filistinlilerin elinde olan gizli silahlar CIA tarafından toplanırken, Filistin topraklarında yahudi dini tapınakları koruyan İsraillilerin ellerinden silahlar alınmayacak. Filistin topraklarındaki İsrailliler, TMT'nin 1974 öncesi olduğu kantonlar olarak varlıklarını korumaya devam edecek ve bunlar Filistinlilerle pazarlıkta kullanılmaya devam edilecek.

Emperyalist dünyada anlaşma ancak bu kadar

olabilir. Katliamları, milliyetçiliği ve şövenizmi körükleyerek pazarlık yapma... Emperyalizm böyle güç dengesi anlaşmalardan başka anlaşma tanımaz. Kıbrıs'ta da buna benzer bir anlaşmayı devreye sokmaktan geri kalmaz.

Marksizm-Leninizm Klasiklerinin POLİTEKNİK EĞİTİM VE EMEK-YÖNELİMLİ ÖĞRETİM

Nadezhda Krupskaya -On Labour-Oriented Education and Instruction,
Progress Publishers, Moscow, English Translation 1985.

İngilizceden Çeviren:

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek - Londra Bürosu Ekim 26, 1998

Cevirenin notu:

Nadezhda Krupskaya -On Labour-Oriented Education and Instruction,
Progress Publishers, Moscow, English Translation 1985 kitabından
Türkçeye çevrilmiştir.

Kitabın Türkçe adı: Emek Yönelimli Eğitim ve Öğretim -Nadezhda
Krupskaya, İngilizce çevirisi Progress Publishers tarafından 1985'te
basılmıştır.

Politeknik Okullar İçin Mücadelede Lenin'in Rolü

Vladimir İliç Lenin yeni neslin eğitimine her zaman büyük önem veriyordu. O, okulları sınıfsız bir toplumun hazırlanmasında ve büyüyen tüm neslin komünizm ruhu ile yeniden eğitilmesinde bir araç olarak görüyordu. Kitlese ilk okullara yakın ilgi gösteren ve onları iyileştirme görevine kendini tamamen adanmış parlak bir öğretmenin oğlu olarak. Vladimir İliç, Marx ve Engels'in okullar ve öğretimin üretken emekle birleştirilmesi hakkında ne söylediğine özel dikkat gösterdi. 1897'de, Rusya'da Marksizm bizler arasında daha yeni ilgi görmeye başladığında ve sosyalizme doğru gelişme yolu kavrayışları tamamen yanlış olan Narodniklere

(*) karşı acımasız bir mücadele sürerken, "*Narodnik Proje-Kışkırtıcılığının Cevherleri*" adlı bir makale yazdı. Bir Narodnik olan Yuzakov², köylerde kendi-kendine yeten ve ayrıca büyük işletmeleri yürütecek olan jimnasyumlar yaratarak, köylülerin kızlarının ve oğullarının bilgiyi öğrenmeyi sağlayacak planlar geliştirmeyordu. Varlıklı köylüler çocukları için ödeyeceklerdi, yoksul köylülerin çocukları ise bakım ve öğretim için emeklerini vereceklerdi. Eski çarlık jimnasyumunun ruhu ve müfredatı korunacaktı. Lenin bu projeye mühtiş kırgındı. Yuzakov, var olan sınıf bölünmüşlüğü ve otokratik sistemi tutarak, büyük sayıda kırsal jimnasyumların mücadele olmadan kurulabileceğine inanıyordu. Sansür, Lenin'i örtülü bir biçimde konuşmaya zorlarken, kinayeli referanslar ve ipuçlarına başvurarak ne söylemek istiyorsa söylüyordu ve o 'projenin ütöpik mahiyetini, yararsızlığını ve Yuzakov'un Rusya gerçeğini ve Rus sosyal sisteminin sınıf karakterini anlamadaki başarısızlığını sergiledi. O, genç insanları toprağa çekecek, ve 25 yaşında bile okul yönetiminin izni olmadan evlenemeyecek köylü gençliği çiftçi ellere dönüştürecek olan tüm projenin içine nüfuz eden serflikin ruhunu teşhir etti. Yuzakov'un önerisine alternatif olarak Lenin, öğrencilere ciddi

Biz çocukların üretken çalışmasından yanayız, ama, öğretimin asgariye indirilerek üretken çalışma ile öğretimin dışlanmasına karşıyız.

eğitim sağlayabilecek, hepsinin çalışmasını gerektiren aynı tarzda emek-yönelimli zorunlu okulları önerdi.

Ondan sonra, Lenin, bu konu hakkında uzun süre yazmadı, ama, çocukların çalışmasına çok dikkat göstermeye devam etti ve onların emeğini korumak için sert önlemlerin gereksinimi hakkında yazdı.

Dünya Savaşı (Birinci Dünya Savaşı-Ç.N.) başladığı zaman, insan ırkının tarihinde ve büyüyen neslin düşüncesindeki önemli değişimleri önceden sezinleyen Lenin, eğitim sorunları üzerinde durdu. *Granatas*³ için yazılmış olan 'Karl Marx' adlı makalesinde, "Sosyalizm" başlıklı kısmında, üretken emekle eğitimi birleştirmeye ilişkin Marx'tan bir alıntı buluyoruz. O sırada, bana, öğretimi üretken emekle birleştirme sorununda endüstriyel olarak gelişmiş ülkelerin ne yaptığı konusunda bir kitap yazmaya başlamamı öğütleyen Vladimir İliç oldu. Bu, onun dikkatle okuduğu ve basımını

yaklaşım görmek istiyordu. Hatta o, bu g ö r e v i gerçekleştirmek için bir planın krokisini bile çizdi. Bu, Aralık 1920'de idi.

Lenin, politekniksel ilkelerin okullara uygulanması çalışmasının çok yavaş ilerlediğine inanıyordu. Eğitim Halk Komiserliği'nde, okulların erkenden meslekleştirilmesini görmek isteyen, politeknik eğitim yerine tek-teknik eğitimin gerekliliğine inanan bir grup vardı. İfade edilen bir başka görüş de, politeknik eğitiminin uygulanmasının her zaman mümkün olmadığı, bunun sadece büyük şehirlerde yapılması gerektiğini, köylerde gereksiz olduğu öne sürülüyordu. Politeknik okul düşüncesi Ukrayna'da tamamen çarpıtılmıştı. Lenin, bir Parti konferansı çağrılmasında ısrar etti.⁶ O toplantıda ben, politeknik eğitimi ile ilgili bir rapor sunacaktım. Doğal olarak, ön tezlerimi İliç'e gösterdim. O, yorumlarını yazdı ve birinci sayfasına şunu ekledi: "Özel Kaba Taslak. Kamuya açıklanmamalı. Üzerinde tekrar düşünceğim."⁷

Bu tezler bugün benim inisiyatifimle yayımlanmıştır. Ondan bu yana çok zaman geçti ve politeknik eğitim konusu çok acil hale geldi. Ve o zaman kamuya açıklanamayacak olan şeyin şimdi açıklanması uygun gözüktü. Herşeyden önce, şimdi, Lenin'in taslak notlarını bile inceliyoruz. Benim tezlerim o sırada dağıtılmamıştı. Hasta olmuştum ve Parti konferansına bir rapor sunmadım. Lenin'in yaptığı yorumlar ne idi? O, *politeknik eğitimin temel öneminin* vurgulanması gerektiğini söylemişti. Lenin, buna büyük önem vermişti. O, politeknik okulların sınıfsız bir toplumun yaratılmasına yardımcı olacağına inanıyordu. Ve bunun tezlerimde vurgulanmasını istiyordu. Ayrıca, Lenin, politeknik eğitim sisteminin hemen uygulanması

"16 yaşına kadar olan her iki cinsiyetten tüm çocuklar için parasız ve zorunlu genel ve politeknik eğitimi (öğrenciyi üretimin en önemli dallarının pratik ve teorik yanları ile tanıştıran); çocukların eğitiminin toplumsal üretken iş ile sıkı sıkıya entegre olması"

POLİTEKNİK EĞİTİM VE EMEK-YÖNELİMLİ ÖĞRETİM

gerektiğini düşünmüştü. Benim tezlerimde, meslekçilere birtakım tavizler vardı. Galiba orta okulun yeniden düzenlenmiş mesleki okullarla birleştirilmesini yazmıştım (o yazı şimdi bende artık yoktur), ama, Lenin: “Düzeltme: ‘bütün orta okulu değil, 13-14 yaşlarından itibaren, *eğitimciler tarafından belirtildiği ve kararlaştırıldığı*’⁸ gibi, kaynaştırın” diye eklemişti. Parti konferansında yaş haddi 15 olarak belirlenmişti. Parti konferansında alınan kararlara ilişkin olarak yazıları **“Eğitim Halk Komiserliği’nin Çalışması”** başlıklı makalesinde Lenin, şunları eklemişti: “yaş haddini 17’den 15’e indirmeye *geçici* olarak zorlanırken (genel politeknik eğitimden mesleki politeknik eğitime geçmek için), bu yaş haddi indirimini “sadece” (Merkez Komitesi’nin Direktiflerinin 1. Maddesi) ülkenin yoksulluk ve yıkımının pratik olarak zorunluluğu açısından uygundur.

1921’de yapılan Sovyetlerin 9. Kongresinde Lenin, tüm Cumhuriyeti ve sözü edilen bölgeleri ve mahallerin karşı karşıya bulunduğu acil ekonomik görevlerle okul çalışmasını birleştirmede ısrar etti.

Lenin’in açıklamaları bize politeknik okulların nasıl uygulanması gerektiği üzerine somut direktifler vermektedir. O çalışma, onun doğrudan kılavuzluğu altında 5 yıl yürütülmüştü.

Bugün bu görevi hızlandıran bir dizi genel önceller halihazırda yaratılmıştır. En önemli önceller sanayimizin ilerlemesi, ülkenin sanayileşmesi ve tarımın yeni çizgiler üzerinde yeniden örgütlenmesidir. Planlı ulusal ekonominin karakteri muazzam bir rol oynamaktadır, çünkü bu politeknik perspektifini genişletmektedir ve üretimin çeşitli branşlarının içsel bağlantısını göstermektedir. Gerek sanayi gerekse tarım için personel yetiştirilmesi hızla ilerlemektedir, en geniş çalışan insanlar arasında emeğe karşı bilinçli bir yaklaşım gelişmektedir, ki, özellikle sosyalist yarışma ile teşvik edilmektedir ve bilinçli disiplin büyümektedir. İlk eğitim bütün çocukları kapsamaktadır ve zorunlu olmuştur. Halihazırda yedi-yıl zorunlu okullara yaklaşıyoruz. Okullara yardımcı olan çok sayıda Genç Komünistler Birliği üyeleri ve Genç Gönüllüler kadrolarımız vardır. Okullarımız spesifik işyerlerine bağlanmıştır. Parti, okullarda politeknikğin önemini artırmaya özel önem vermektedir.

Tüm bu öncelikler, politekniksel okulların kurulmasını hızlandırmaktadır. Bu, ayrıca, şu anda geniş çapta gelişen eğitimin kalitesini iyileştirme mücadelesi ile teşvik edilmektedir. Ama, okullarımız hala Lenin’in direktiflerini tam olarak yerine getirmekten hayli uzaktadır ve okullara ilişkin konularda *assert* yapmak için daha fazla çabayı gerektirir. Geçmiş tecrübe bize birçok hatalardan kaçınmaya yardımcı olacaktır. Kültür açısından günlük yaşamı iyileştirme ve daha yüksek düzeye çıkarma mücadelesinin yürüdüğünü biliyoruz. Okullar, bu girişimden ayrı duramazlar. Günlük yaşamı hesaplı ve verimli hale getirmek için gerekli yetenekler ve bilgi ile kız ve oğlanları silahlandırmalıdır. Belirli bir çağdaş teknolojiyi daha derinlemesine incelemek için belirli temel yetenekler gerektiğini biliyoruz. **Politekniksel yaklaşım yerine, çoğu kez geçirilen çok-zanaatkarlı yaklaşıma karşıyız. Biz çocukların üretken çalışmasından yanayız, ama, öğretimin asgariye indirilerek üretken çalışma ile öğretimin dışlanmasına karşıyız.** Öğretim ve üretken emeğin yanyana gitmesi yeterli değildir; aralarında sıkı bir bağ olmalıdır. Ama, bu bağ mekanik olmamalıdır; iyice düşünülmüş olmalıdır. Lenin çocukların öğrenimlerinin okulların dört duvarları arasına sıkıştırılmasına karşıydı. O, çocukların yetişkin işçilerle el ele çalışmaları görüşünü destekliyordu. Biliyoruz ki, çocukların işyerlerinde çalışması pedagojik olarak örgütlenmelidir ve politekniksel kapsamı, öğretimi açısından düşünülmelidir ve öğretimsel ve eğitimsel hedeflere bağlı olmalıdır.

Politekniksel okulları geliştirmede edindiğimiz tecrübe bize çok şey öğretmiştir. Gerçek politekniksel okulların kurulabilmesi için daha öğrenecek çok şey vardır. Ama biz bunun için çok çaba gösteriyoruz ve Lenin’in görmeyi arzuladığı okul tipini yaratacağız.

1932

* Narodizm (Halkçılık-Ç.N.) 1861-1895 yılları arasında Rusya’da kurtuluş mücadelesinin burjuva-demokratik aşamasında *raznochintsı* aydınlarının ideolojisi ve hareketi idi. Köylülerin çıkarlarını temsil ediyor ve otokrasinin bir köylü devrimi ile alaşağı edilmesini ileri sürüyorlardı.

Notlar:

1. Krupskaya, Lenin’in politeknik eğitimin altını çizen temel ilkelerin incelenip oluşturulmasındaki rolü üzerinde her zaman durdu. O, politeknik eğitimin uygulanmasını spesifik, sadece okullara ilişkin, “pedagojik” bir konu olarak görmediğini kaydetti. O, kitlelerin politik eğitimi ile bağlantılı olarak ekonomik gelişme için muazzam geleceğini gördü ve üretim ve teknoloji üzerine ülke çapında propagandanın örgütlenmesi çağrısında bulundu. O, Büyük Sosyalist Ekim Devriminin zaferini takiben, hemen, politeknik eğitimde gecikmeden gözle görülür adımlar atılması görüşünde idi.

2. Yuzakov, S.N. (1849-1910) Rus yayıncı ekonomist, liberal Narodniklerin ideologlarından biri. Lenin, Yuzakov’un eğitim üzerine görüşlerinin bir eleştirisini “Jimnasyum Çiftlikleri ve Düzeltici Jimnasyum” ve “Narodnik Proje-Kışkırtıcılığı Cevherleri” adlı çalışmalarında yaptı.

3. Bu, Grant kardeşler tarafından 1890’dan beri yayımlanan *Sözlük Ansiklopedisi*’ne (*Encyclopedic Dictionary*) değinmektedir. Sansür nedeni ile, Lenin’in “Karl Marx” makalesi bu sözlükte (7’inci baskı, 1915, Cilt 28) özet olarak yayımlandı.

4. *Kamu Eğitimi ve Demokrasi* başlıklı çalışma Krupskaya tarafından 1915’te yazıldı (1917’de yayımlandı). Bu temel çalışma, Marx ve Engels’in eğitim ve öğretim üzerine öğretileri ve öğretim ile emeğin üretken biçimlerini birleştirme

düşüncesinin ortaya çıkması ve gelişmesi üzerine Marksist görüşlerin pedagojik yazında açıklanmasını teşvik etti.

5. V.I. Lenin, “Parti Programının Gözden Geçirilmesine İlişkin Materyaller”, Toplu Eserler, Cilt 24, Progress Publishers, Moskova, 1964, s. 473.

6. 31 Aralık 1920 ve 4 Ocak 1921 arasında toplanan kamu eğitimi üzerine Birinci Parti Konferansına değinmektedir. Konferansın tartıştığı ana sorunlardan biri “toplumsal eğitim, yani, eğitimin politekniksel ya da tek-tekniksel (mesleki) olup olmaması idi. Mücadele, T.E. Grinko tarafından önerilen kamu eğitimi için Ukrayna planı etrafında dönüyordu. Bu öneri, iki ana noktada toplanmıştı: 1) 15 yaşından küçük öğrenciler için “birleşik” bir toplum eğitim sistemi kurulacaktı ve tüm örgütsel biçimler (ana okullar, çocuk evleri, yedi-yıl okulları, vb.) emek disiplinine dayanacaktı; 2) 15 yaşından sonra “üretimin belirli bir alanında özel eğitim başlayacaktı”. Bu, Rusya Komünist Partisi (Bolşevik)’in 17 yaşına kadar evrensel, zorunlu ve politekniksel eğitim çağrısı yapan programına tersti. Parti konferansının yaş haddini düşürmesi, Parti tarafından zorunlu geçici bir taviz olarak görülmüştü.

7. V.I. Lenin, “Politeknik Eğitim Üzerine”, Toplu Eserler, Cilt 36, 1971, s. 532

8. Ibid., s. 532

9. V.I. Lenin, “Eğitim Halk Komiserliği’nde çalışan Komünistlere Merkez Komitesi’nin Direktifleri, Toplu Eserler, Cilt 32, 1973, s.124

Kıbrıs Adası Bağımsız Kalmalı, Üslerden Arındırılmalıdır

-3-

BATMAYAN UÇAK GEMİSİ ÜZERİNDEKİ HAVA ALANLARI

Taksim çizgisi üzerinde kalan ve bugün kullanılmayan 1974'den beri BM denetiminde olan Lefkoşa'daki uluslararası hava alanı dışında, güneyde Larnaka'da esas uluslararası havaalanı ve Baf'ta bir süre sivil amaçlar için kullanılan, ama son zamanlarda askeri üsse dönüştürülen başka bir havaalanı vardır.

1983 yılı sonunda Larnaka havaalanındaki yolcu trafiğini azaltmak amacıyla yapılan Baf havaalanı, Nisan 1984'den itibaren uluslararası uçuşlara başlamış ve bilahare terminal kısmı genişletilmiştir. Artan turist sayısı nedeniyle yetersiz kalan Larnaka Havaalanı da genişletilmiştir.

LARNAKA VE BAF HAVA ALANLARI

Nisan 1996'da Baf havaalanının askeri üs olacağı yolundaki basın haberleri Rum yetkililer tarafından doğrulanmış ve hatta İsrail Hava Kuvvetlerinin bir süre önce bölgede tatbikat yapmasına ve Baf ve Larnaka havaalanlarına sembolik inme ve kalkma izni verildiğini de açıklanmıştı. İngilizlere de Baf havaalanını yılda iki kez kullanma hakkı verildiği basına yansıyan haberler arasındaydı.

Yunanistan Savunma Bakanı Akis Çohaçopoulos, 22 Mayıs 1997'de verdiği bir demeçte bir filo Mirage uçağının Baf'ta üsleneceğini açıklarken, 14 Ekim 1997 tarihinden itibaren "Yunan üssü" olarak filen hizmete giren Baf hava üssünde önce 2 tane Yunan F-4 savaş uçağının, daha sonra da S-300 füzelerinin konuşlandırılacağı duyuruldu. Bu arada Zigi (Terazi) ve Ksenorga'da da iki deniz üssünün kurulacağı haber verildi.

24 Ocak 1998'de Rum askeri yetkililerine devredilen Baf hava üssünün, Rum-Yunan Ortak Savunma Alanı Doktrini'nin fikir babası olan Andreas Păndreu'nun adını taşıyacağı açıklandı. Ama burada S-300 füzelerinin yerleştirilmesinden önce uçak bulundurma uygun olmadığını belirten askeri yetkililer, ek yeraltı hangarlarının yapılacağını duyurdular.

TC Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Büyükelçi Necati Utkan, 26 Ocak 1998 günü düzenlediği basın toplantısında Baf üssünün açılması halinde, Geçitkale Havaalanı'nın sürekli bir askeri üsse dönüştürüleceğini bildirdi.

Rum Dışişleri Bakanı Yannakis Kasulidis ise, "Üs, NATO gereklerine göre inşa edilmiştir ve Adanın bir saldırıya uğraması durumunda (dost bir ülkenin hava kuvvetlerince kullanılabilir" şeklinde konuşarak, Ortak Savunma Doktrini uyarınca bir savaş durumunda Rum kesiminde Yunan savaş uçaklarının konuşlandırılmasının öngörüldüğünü hatırlattı.

16 Haziran 1998 günü Yunanistan'a ait 4 tane F-16 savaş uçağı ile 1 tane C-130 tipi bir nakliye uçağının Baf hava Üssüne inmesi Kıbrıs Türk liderliği ve TC yetkilileri tarafından şiddetle kınandı. Türkiye, 18 Haziran 1998'de karşılık olarak Geçitkale'ye 6 tane F-16 gönderdi. Ayrıca Yunanistan ve İngiltere'yi sert bir protesto notası ile uyardı.

ERCAN VE GEÇİTKALE HAVA ALANLARI

1974 savaşından sonra Lefkoşa'daki uluslararası havaalanının kapanması üzerine Kıbrıslı Türkler ada dışına ilk sivil uçuşları, eski İngiliz hava alanı Timbu (Ercan)'dan 3 Şubat 1975'de yapmışlardı. Daha sonra buraya terminal yapıldı ve Ercan Havaalanı olarak 12 Eylül 1977'de kullanıma açıldı.

Bilahare genişletilen bu havaalanının pisti bugün 2,750 metre uzunluğunda olup, uçak park alanı 100 metre genişliğine, uzunluğu da 350 metreye çıkarılmıştır. Böylece aynı anda piste 5 yerine 10 uçak park edebilmektedir. Yolcu kapasitesi ise 500'e çıkarılmıştır. 14 milyar 944 milyon TL'ye mal olan ek terminal binasının masraflarını TC Yardım Heyeti ödedi.

Mesarya ovasının ortasında yer alan Lefkonuk (Geçitkale) köyü yakınlarındaki askeri havaalanının

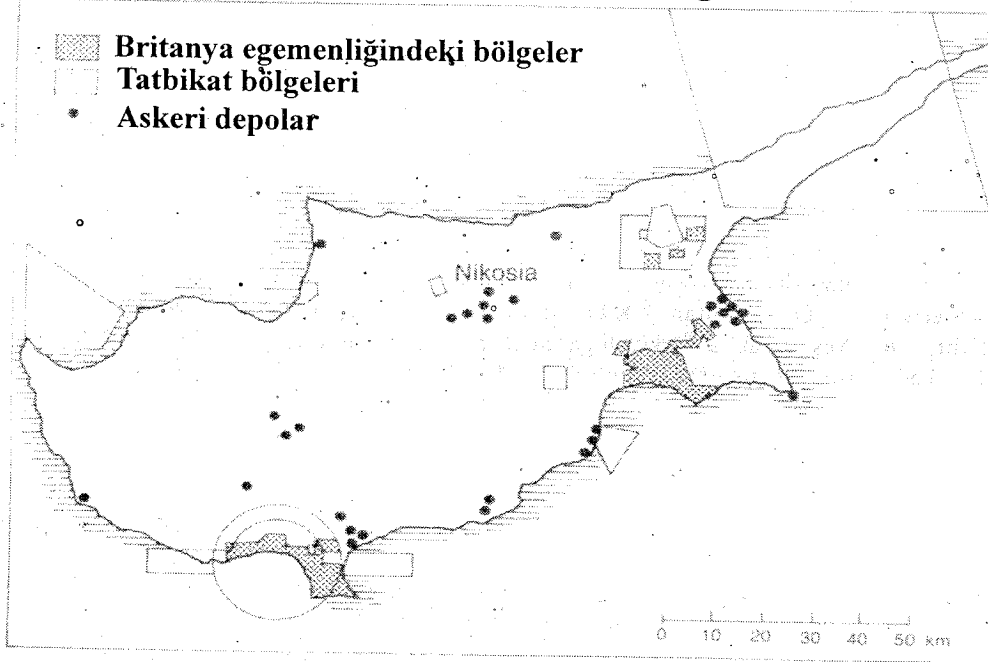
yapımına 7 Aralık 1982'de başlanmış ve 6 Kasım 1985'de bitirilmiştir. Uluslararası standartlara tümüyle uygun olan ve her türlü uçağın inişi ve kalkışına güvenle hizmet verebilecek olanaklara sahip bulunan 2 bin 890 dönümlük alan üzerindeki havaalanı pisti, 2,850 metre uzunlukta ve 45 metre genişliktedir. Türkiye'nin bu havaalanının yapımı için 10 milyon dolar (4 milyar 973 milyon TL) harcadığı açıklanmıştır.

7 Mart 1986'da resmen açılan Geçitkale (Lefkonuk) havaalanının, önceleri Ercan (Timbu)'daki havaalanına yedek olarak yapıldığı söylenmişse de, daha sonraki uygulamalar buranın askeri amaçlı olduğu göstermiştir.

YENİ LİMAN VE HAVAALANI PROJELERİ

İngiliz sömürge döneminde Mağusa'da inşa edilmiş olan eski ticari limana ek olarak, Girne'deki marina yakınlarında yeni bir liman daha inşa edilmiştir. Derinliği 8 metre ve rıhtım uzunluğu 700 metre olan yeni Girne limanı, TC yardımıyla 3.5 milyar TL harcanarak yaptırıldı ve 16 Kasım 1987'de hizmete açıldı. Limana aynı anda 5 yolcu gemisi

Büyük Britanya'nın Kıbrıs'taki askeri bölgeleri

demirleyebilmektedir. Limanın ileride askeri amaçlı olarak da kullanılabileceği planlanmaktadır.

Rumca Fileleftheros gazetesi Ekim 1987 sonunda verdiği bir haberde, Mesarya ovasının doğu kısmında bulunan Yeni Erenköy (Yalusa)'da 3. bir havaalanının inşa edileceğini duyurmuştu.

Halen 700 metrelik bir uçuş pisti bulunan Çatalköy (Ayios Epiktitos)'da de bir başka askeri havaalanı yapılması fikri gündeme gelmiş ve 19 Ekim 1994 tarihinde bölgeye inşaat yasağı getirilmiştir. Eski pistin doğu ve batı yönlerinde 1'er km uzatılacağı haberi Şubat 1995'de basına yansımıştı. Kıbrıs gazetesi 5 Ağustos 1995 tarihli sayısında verdiği bir haberde, bu bölgeye konan yasağın devam ettiğini ve 3000 dönümlük alan içerisinde, 128 ev ve 30'a yakın inşaat bulunduğunu kaydetmişti.

100'e yakın Çatalköylü bölgelerinde kurulmak istenen askeri havaalanına karşı çıkarken, Çatalköy Muhtarı da yapılacak havaalanının bölgedeki turizmi olumsuz yönde etkileyeceğini söylemişti. Askeri yetkililer ise, Beşparmak dağlarının arkasında kalan bu havaalanının güneyden vurulmasının çok güç olacağını belirtmekteydiler. 1960'lı yıllarda yapılan Pınarbaşı (Kırmı) askeri hava alanı ise, ancak helikopter ve küçük bazı uçakların iniş-kalkışına uygun olup, güneyden rahatlıkla görülebilmektedir.

SON GELİŞMELER

20 Ocak 1997 tarihinde yayımlanan 2. Demirel-Denktaş ortak deklarasyonunda, ilk defa olarak "adada askeri bir üs tesisine gidilmesi seçeneği" nin kararlaştırıldığı açıklanmış ve 20 Eylül 1997 tarihinde TC Başbakan Yardımcısı Bülent Ecevit de, Geçitkale havaalanının askeri amaçlar için kullanılabileceğini söylemiştir. Çok geçmeden 4 Kasım 1997 günü Geçitkale'ye F-16'lar indirildi.

1998'in Ocak ayı içinde Rumlar Baf'ta askeri havaalanı

açmaya hazırlanırken, Türk savaş uçakları da Kuzey Kıbrıs üzerinden uçtu.

Bu arada TC Genel Kurmayı'nın üç önemli proje üzerinde çalıştığı açıklandı. Kıbrıs gazetesinin 13 Ocak 1998 tarihinde verdiği haberde yer alan ilk iki projeye göre, Gemikonağı ve Gazimağusa boğazında iki büyük deniz üssü kurulacak. 3. projede ise, Geçitkale'deki havaalanının büyük bir hava üssüne dönüştürülmesi öngörülmüştür.

K.T. Barış Kuvvetleri Komutanı Ali Yalçın da 1998 Mart ayında Türkiye'den Kıbrıs'a gelen diploması muhabirlerine şöyle konuşmuştu:

"Geçitkale zaten kullanılıyor. Bizim üslerimiz yakın olduğundan buranın üsse çevrilmesine gerek yok. Zaten orada bazı uçakları Baf Üssü'nden hedef 3 dakikada vurulabiliyorsa, aynı şey Geçitkale için de gereklidir."

Haziran 1998'de Yunanistan Baf üssüne 4 tane F-16 uçağı gönderince, Türkiye de buna Geçitkale'ye 6 adet F-16 savaş uçağı göndererek karşılık vermiştir. Oluşan gerilim üzerine, ABD'nin Ankara ve Atina'da yoğun girişimlerde bulunduğu anımsanmalıdır.

Yunanistan'a gerekli yanıtın verildiğini vurgulayan Türkiye, Geçitkale'ye 18 Haziran 1998 günü gönderdiği 3 adet F-16 savaş uçağını iki gün sonra üslerine geri çağırdığını açıkladı. TC Dışişleri Bakanlığı yetkilileri, Geçitkale'nin daha yoğun kullanılması için gerekli çalışmaların askeri yetkililerce yapılacağını kaydettiler. Basına yansıyan haberlere göre,

"Gerginliğin azalmasına karşın TC Genel Kurmay Başkanlığı, Yunan savaş uçaklarının Kıbrıs'taki faaliyetlerinin daha yakından izlenmesi için Geçitkale'ye bir radar merkezi kuracak. Böylece Kıbrıs Türk Barış Kuvvetleri'nin Boğaz bölgesindeki radar merkezinin yanı sıra, bir de Geçitkale'de radar izleme üssü kurulmuş olacak." (Cumhuriyet, 20 Haziran 1998)

Yine basında şu haber yer aldı:

"KKTC'de karayollarının yapımı, Ercan Havaalanı'nın geliştirme ve Girne Limanı'nın da genişletme çalışmalarında karşılaşılan zorlukların aşılması için tamamı TC yardımlarından sağlanan finansmanlarla -1.7 trilyon TL- somut adımlar atılıyor." (Kıbrıs, 13 Temmuz 1998)

ASKERSİZLEŞTİRME ÖNERİLERİNİN GEÇMİŞİ

Kıbrıs'ın askerden ve üslerden arındırılmasına ilişkin ilk öneri, daha 1964 yılında Cumhurbaşkanı Makaryos tarafından yapılmış ve BM görevlisi Galo Plaza'nın raporunda yer almıştı.

Daha sonra BM Genel Kurulu'nun Silahsızlanma ile ilgili Özel Oturumu'nda (24 Mayıs 1978) Kipriyanu bu öneriyi tekrarlamış ve Ada'nın askersizleştirilmesi önerisi, 13 Mayıs 1983 tarihli ve 253 sayılı Genel Kurul kararıyla da desteklenmişti. Kipriyanu-Denktaş zirvesinde üzerinde anlaşmaya varılan 10 maddeden 7.'sinde "Kıbrıs Cumhuriyeti'nin askersizleştirilmesi öngörülmüştür ve bununla ilgili konular tartışılacaktır" denilmektedir.

Ekim 1987'de BM Genel Kurulu'nda konuşan Kıbrıs Cumhurbaşkanı Kipriyanu, adadaki bütün TC askerleri ile göçmenlerinin geri çekilmesine karşılık, adanın askersizleştirilmesini önerdiklerini yinelemişti. Rum ve Türk Silahlı güçlerinin dağıtılması halinde iç güvenliği güçlendirmek için BM gözetiminde oluşturulacak uluslararası bir Barış Gücü'ne Yunanistan ile Kıbrıs'ın önemli mali katkıda bulunabileceğini söylemişti.

1988'de seçilen yeni Kıbrıs Cumhurbaşkanı Vasiliyu da aynı yıl New York'ta toplanan BM Genel Kurulu'nun Özel Silahsızlanma Toplantısı'nda, uluslararası silahsızlanma sorunuyla bağlantılı olarak aynı öneriyi yineledi. Vasiliyu'nun 7 Aralık 1990 günü yaptığı silahsızlanma önerisinde şöyle denmekteydi:

"Türkiye'ye hemen yarından itibaren geçerli olacak bir

(devamı 10. sayfada)

Kıbrıs Adası Bağımsız Kalmalı, Üslerden Arındırılmalıdır

(9. sayfadan devam)

silahsızlanma anlaşması öneriyorum. Hem milli muhafız birliklerini dağıtım, hem de Türk askerleri adadan çekilsin. Kıbrıs silah ve askerlerden arınsın.”

Ne yazık ki bu öneri de Türk tarafından olumlu bir karşılık görmemiştir.

Vasiliyu'dan sonra Cumhurbaşkanlığına seçilen Glafkos Kliridis de Aralık 1993'de askeri güçlerin karşılıklı dağıtılmasını önerdi. Adanın askersizleştirilmesi önerisi, 1998 yazında da Kıbrıs hükümeti yetkilileri tarafından tekrarlandı. Son olarak Temmuz 1998'de, askersizleştirme olmazsa S-300'lerin konuşlandırılacağına kaçınılmaz olacağı Rum ve Yunan yetkilileri tarafından açıklandı. Ama Türk tarafının yanıtı hep olumsuzdu.

NATO'YA GÖZ KIRPAN DENKTAŞ

Bağlantısız Ülkeler Dışişleri Bakanları Toplantısı'nın 101 ülkenin katılımı ile 8-10 Eylül 1988 tarihlerinde Lefkoşa'da yapılmış olması da, bağlantısız bir dış politikayı, çeyrek yüzyıldan fazla bir süredir sürdüren Kıbrıs Cumhuriyeti'nin saygınlığının bir onayı olsa gerek. Oysa ki Kıbrıs Türk liderliği hala daha 1960'lardaki NATO yanlısı politikasını aynen sürdürmektedir.

Rauf Denktaş, 18 Kasım 1986'da uluslararası sorunlarla ilgili İngiliz Kraliyet Enstitüsünde şu açık çağrısı yapmaktaydı:

“Sizi temin etmek isterim ki, Kıbrıs Türk halkı, İngiliz halkı kadar demokrasiye ve bireyin özgürlüğüne bağlıdır. Batı'nın, dünyanın bize ait bölgesindeki güvenlik çıkarlarının farkındayız ve bunları her zaman görüşmeye hazırız.”

MESAJ ALINIYOR

Ayrılkıç Kıbrıs Türk liderliğinin bu çağrısına uyan ABD Ulusal Stratejik Enformasyon Merkezi uzmanı ve ilk dönem, Reagan'ın askeri-politik işler sorumlusunun özel danışmanlığını yapmış olan Dr. Jed Snyder, 29 Mart 1988'de İngiliz Parlamentosundaki Kuzey Kıbrıs'ın Dostları Grubu'nun düzenlediği “Doğu Akdeniz'de Kıbrıs'ın Stratejik ve Anayasal Görünümü” konulu yuvarlak masa toplantısında şöyle konuşmaktaydı:

“KKTC şimdi bir gerçekliktir ve Kıbrıs Türk liderliğinin 1974 öncesi duruma dönmesi için hazırlıklı olmasını istemek bir hayaldir. Taksim edilmiş bir Kıbrıs'ın stratejik sonuçları, NATO'nun güney kanadındaki bütünlük ve bölgesel askeri dengenin değerlendirilmesinde önem kazanmaktadır... İngiltere hükümeti Kıbrıs'ta iki üsse (Ağrotur ve Dikelya) sahiptir. Ama bunalım anında bunların kullanılabilirliği şüphelidir. Örneğin, adadaki politik durum, bu üslerin NATO tatbikatları sırasında maksimum kullanımını engellemektedir. ABD, Yunanistan'daki hava üslerinden en az birini terkedecek olursa, Kıbrıs'ta bir hava (veya mümkünse deniz) tesislerinden yararlanma olanağı sağlanmasının kazandıracağı yarar artacaktır. Adanın kuzey

kısmı, böylesi kolaylıklar için ideal bir yerdir. Soruna birçok yaklaşım imkanı olmasına rağmen, KKTC'nin Washington tarafından en azından zimnen tanınması gerçekleşmeden -ki bu öngörülmektedir- böylesi bir kolaylığın ABD'ye nasıl kazandırılacağını düşünmek zordur. Ama yine de NATO, adanın hem kuzeyinde, hem de güneyinde üs elde etmek için Kıbrıs Türk ve Rum liderliklerine ayrı ayrı yaklaşılabilir. Ya da NATO Genel Sekreteri resmen İngiltere'ye başvurarak, iki İngiliz üssünün düzenli olarak NATO amaçları için kullanılması iznini isteyebilir. Kısacası, Kıbrıs Türk liderliği, anlaşmazlığa taraf olan herkese politik bir oldu-bitti sunmuştur. KKTC'nin 1983'de ilanı, Kıbrıs sorunu için çözüm önerilerini artırmıştır. BM Genel Sekreteri, bunu anlayacak kadar akıllı olmalıdır. Ama adanın iki bölümünün nasıl yönetildiğine bakmadan, kuzey ve güneydeki liderlikler tarafından izlenen dışişleri ve savunma politikalarında batı yanlısı bir yönelim kaçınılmazdır. Bu açıdan Vasiliyu'nun Kıbrıs Komünist Partisi ile bağlantıları olumsuz bir faktör olarak değerlendirilmelidir. Yine de hem Rauf Denktaş, hem Yorgo Vasiliyu, NATO'nun Akdeniz'deki durumunun zayıflamakta oluşu, Batılı stratejik çıkarların müttefiki olarak, kendi itibarlarını artırmada bir fırsat olarak değerlendirilmelidir.”

Dr. Snyder, toplantıda kendisine yöneltilen “Kuzey Kıbrıs'tan üs mü istiyorsunuz?” sorusuna şu yanıtı vermiş:

“Savaş gemilerimiz ve üslerimiz, Kuzey Kıbrıs hükümetinin davetini beklemektedir.”

Türk Silahlı Kuvvetlerinin denetimi altında tutulan bölgede inşa edilmiş olan Geçitkale Havaalanı ve yeni Girne limanının kerameti böylece ortaya çıkmaktadır. Nitekim Geçitkale Havaalanı'nın NATO'nun 25-27 Şubat 1990'da harita üzerinde gerçekleştirdiği bir tatbikatın kapsamına alındığı ve hatta ona aktif ve öncü bir görev verildiği, tatbikatla ilgili bölgelere “KKTC” yerine, sadece “Antalya açıklarında bir ada” deyiminin komutasına verildiğine ilişkin haberler Kıbrıs basınında yer almıştır.

Öte yandan KKTC Başbakanı Derviş Eroğlu, Yeşilirmak'ta Türkiyeli gazetecilerle yaptığı bir söyleşide İngiliz üslerinin geleceği ile ilgili olarak şöyle konuşmaktaydı:

“İki İngiliz üssünden biri Rumlara, biri Türklere verilirse, sorun çözülür. İngiliz çekip gitsin. Gerekirse biz, Ortadoğu'nun bekçiliğini de yaparız.” (Yeni Düzen, 4 Eylül 1992)

BARIŞ İÇİN ÜS, ASKER VE SİLAHLARDAN ARINMA ŞART

Böylece 1960'dan beridir NATO'ya girmemekte ısrarlı olan Kıbrıs Cumhuriyeti üzerinde oynanan oyunları daha belirgin olarak görmek mümkün olmaktadır.

Almanya'da yayımlanmakta olan Frankfurter Rundschau gazetesi 25 Ocak 1991 tarihli sayısında, İngiltere ile ABD'nin Kıbrıs'ta bölünmüş bir statükoyu tercih ettiklerini

ve Kıbrıs'ın yeniden birleşmesi durumunda adadaki İngiliz üsleri konusunun yeniden gündeme geleceğini yazmıştır. Gazete, Atina'nın Körfez Krizinden sonra Kıbrıs sorununun BM kararları çerçevesinde çözümlenmesi için olumlu şartların yaratılacağına şüphe ile baktığını da haberine eklemiştir.

Kıbrıs sorununun çözümü konusundaki girişimlerini sürdüren ABD'nin, Kıbrıs'ın güneyindeki Ağrotur ve Dikelya üslerinin İngilizlerin denetiminde kalmasına ek olarak, kuzeyde, Türkiye tarafından büyük paralar harcanarak inşa ettirilen Geçitkale havaalanını kiralamak istediği basına yansımıştır. Kıbrıs'ın Rum kesiminde yayımlanmakta olan ve ABD Büyükelçiliğine yakınlığı ile tanınan yüksek tirajlı Fileleftheros gazetesi, 24 Mart 1996 tarihli sayısında yer alan manşet haberinde şöyle demektedir:

“Kıbrıs sorununa bulunacak çözüm çerçevesinde ve üzerinde anlaşmaya varılacak belirgin askersizleştirme ve garanti planlarına bağlı olarak, Amerikan tarafınca gayri resmi olarak bazı alternatif düzenlemeler (ilgili taraflara da sunulacaklar) incelendi. Bunlar arasında diğerleri yanında, Türkiye'nin Doğu Mesarya'da yıllar önce oluşturduğu Lefkonuk (Geçitkale) Hava Üssü'nün ABD'ye kiralanması olasılığı da var.”

Bir süre önce Kıbrıs Türk basınında çıkan bir değerlendirme de, “ABD, Türkiye ve KKTC arasında varılacak bir anlaşma çerçevesinde, KKTC'nin tanınması karşılığında ABD'ye Geçitkale'nin üs olarak verilmesi” olasılığından söz edilmekteydi. (Şule Aker, Halkın Sesi, 24 Nisan 1998)

Benzeri bir değerlendirme, yıllar önce Rum DİSİ Partisi Başkanı Glafkos Kliridis tarafından, bir ABD gezisi sonrasında da yapılmıştı. Kliridis, ilk kez ABD ile İtalya'nın, Kıbrıs sorununa bulunacak bir çözümü garanti etmeye hazır olduklarını açıklamış ve şöyle konuşmuştu:

“ABD, Geçitkale'de kendisine üs sağlanmasına karşılık, KKTC'yi tanımaya hazırdır. ABD, bu üsleri Kıbrıs sorunuyla çözmek suretiyle resmen elde etmeyi tercih etmektedir. Bunu yaptığı takdirde, Yunanistan'a verdiği sözden de dönmemiş olacaktır.” (Cumhuriyet, 6 Ağustos 1985)

Yine anımsanacaktır, 1990 yılı başında açıklanan İngiltere Dışişleri Bakanlığı'nın gizli belgelerine göre, Menderes ile Karamanlis arasında 11 Şubat 1959'da Zürih'te imzalanan “centilmenlik anlaşması”nda, Türkiye ve Yunanistan'ın, Kıbrıs'ın NATO'ya üyeliğini desteklemeleri, iki ülkenin, Kıbrıs'ta NATO üsleri kurulması ile komünist faaliyetlerin engellenmesi öngörülmekteydi.

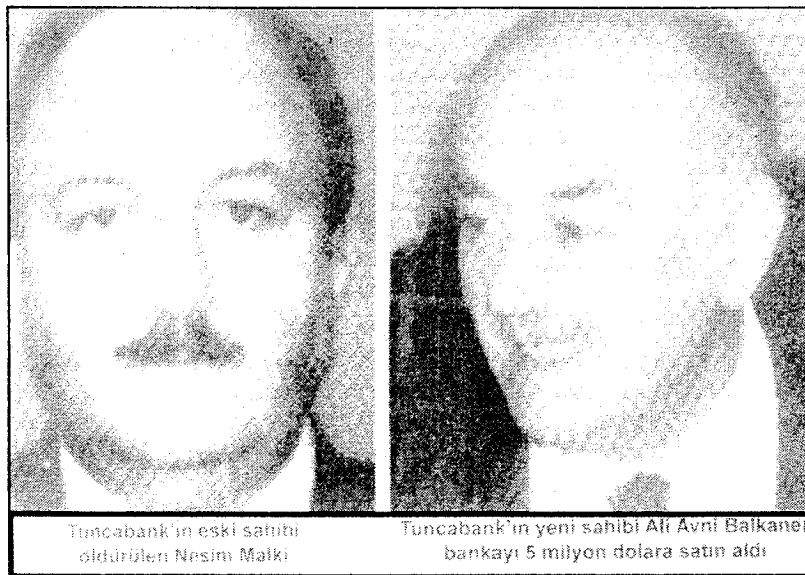
Aradan geçen 40 yıla yakın süre içinde, bağlantısız bir dış politika izleyen ve NATO'nun dayatmalarına karşı duran Kıbrıs Cumhuriyeti devletinin neden taksim edilerek, batmayan bir uçak gemisi yapılmak istendiği bu veriler ışığında şimdi daha iyi anlaşılmalıdır.

Kıbrıs'ta kalıcı barışın önkoşulu, adanın üs, asker ve silahlardan arındırılmasıdır.

KUZEY KIBRIS MAFYANIN BEŞİĞİ OLDU

* Susurluk KKTC'de

Yıllardır demokrat kesimin söylediği hususları bu gün TC Başbakanı Mesut Yılmaz söylüyor. M. Yılmaz Kuzey Kıbrıs'ta TC Mafyasının 6 Milyon Dolarının yattığını vurguluyor. M. Yılmaz çok insaflı davranıyor. Ülkemizde 36 banka faaliyet yürütüyor. Bu bankaların çok büyük bir bölümü TC sermayesinin elindedir. Bu 36 bankanın çok büyük bir bölümü kıyı bankacılığı adı altında kurulan ve bir-iki odalı tabela bankalardır. Bu bankalar mevduat toplayıp, kredi vermiyorlar. Bu bankalar uluslararası kara para aklama operasyonları için üs olarak kullanılıyorlar. Nasıl olsa Kuzey Kıbrıs denetime kapalı bir bölge. Sadece MGK'nın denetimindedir. Hem geçmişte bir yetkili “paranın akı-karası yoktur” dememiş miydi? Türkiye'de devlet içi çete savaşları tırmadıkça Kuzeydeki mafiya operasyonları da açığa çıkıyor. Ülkemizde de faaliyet gösteren Tunca Bank'ın eski

Tuncabank'ın eski sahibi öldürülen Nesim Malki

Tuncabank'ın yeni sahibi Ali Avni Balkaner bankayı 5 milyon dolara satın aldı

sahibi Nesim Malki'nin öldürülmeden hemen önce Kıbrıs'tan Türkiye'ye yasal olmayan yollardan yüklü paralar aktardığı ortaya çıktı. Devletin eli kanlı canisi Abdullah Çatlı'nın ülkemize defalarca gelip Topal'ın kumarhaneleri ile ilgilendiği artık biliniyor.

“SUSURLUK” yaşıyor

Tüm bu karapara aklama ve mafiya olayları yaşanırken birçok siyasinin “hukuk devleti”, “temiz toplum”dan söz ederek seçimi aklaması trajikomik değil mi?

Uluslararası kara para trafiğinin geçiş yeri olarak ün salan ülkemiz bu haliyle hangi demokrasiyi yaşayacak? Karaparanın olduğu yerde çeteler ve cinayetler var. Çetelerin olduğu yerde ise faşist devlet var. “SUSURLUK” yaşıyor.

Sivil Toplum ve Yeni Dünya Düzeni

Kıbrıs'ta sol çevrelerde 'sivil toplum' lafları sık sık duyuluyor ve bunun tam olarak ne anlama geldiğini sorgulamaktan çekiniyoruz. Böyle tumturaklı demeçleri duyduğumuzda siyasi arenada cahil olduğumuzu sanırız. Oysa bu hiç de doğru değildir. Marx işçi temsilcilerine, her zaman işçilere yazılan yazıların açık ve anlamlı olması gerektiğini öğütüyordu. Bu da, işçileri aydınlatmak ve sınıf savaşımında onları silahlandırmak demektir. Bu yüzden Marx, düşüncelerinin ne anlama geldiğini uzun uzadıya yazılarında ele alıyordu.

'Sivil toplum' tanımını sadece sol çevreler kullanmıyor. Bu tanıma ayrıca emperyalistler de kullanıyor. Demek ki 'sivil toplum' anlayışı her sınıf için değişik anlam taşıyor.

Emperyalizmin Sivil Toplum Anlayışı

Bazı emperyalist çevrelere göre sivil toplum, kapitalist serbest piyasayı savunan ve bulunduğu çevrede topluma bu doğrultuda hizmet veren ve devlet dışında var olan kuruluşlardır. Bu kuruluşlar aracılığı ile emperyalist devletin sosyal sorunlarla doğrudan ilgilenmesi ortadan kalkar, sosyal sorunları olan bilinçsiz çevreler karşılarında devlet dairelerini değil de kuruluşları sorumlu tutarlar. Emperyalist devlet ve işletmeler bu kuruluşlara doğrudan veya dolaylı maddi katkıda bulunurlar. Örneğin, İngiltere'de bu kurumlarda çalışanların sayısının 390 bin civarında olduğu tahmin ediliyor. Bu 390 bin kişiden yüzde 50'si sosyal sorunlarla uğraşırken, yüzde 25'i ise konut sorunları ile ilgileniyor. Geriye kalanların da kültürel ve eğitim sorunları ile ilgilendiği belirtiliyor. Emperyalist çevreler, bu kuruluşların ve özel sektörün devlet kurumlarından 'daha verimli' çalıştığı aldatmacasını yayarak onların yayılmasını teşvik ederler. Böylece, sosyal sorunlarla ilgilenen bir dizi devlet kurumları kapatılarak onların görevleri özel sektöre ve bu kurumlara terk ediliyor. Sosyal sorunlara özen gösteren bir dizi işçi ve emekçi kendi yağı ile kendi çiğnerini bu kurumlara kavurmaya terk ediliyor.

Bir başka emperyalist çevrelere göre sivil toplum, devlet ve birçok devlet kurumları ile ekonomi ve ekonominin değişik biçimleri arasında var olur. Sivil toplum, devlet ve ekonomi tarafından garanti altına alınan ve kapitalist ekonomide var olan bir olgudur. Ayrıca, sivil toplumun sadece kapitalist ve çoğulcu demokrasilerde var olabileceği savunuluyor.

Emperyalistler, sivil toplum anlayışına yeniden niye önem veriyorlar? Yakın geçmişe kadar demokrasi ve sivil toplum laflarını ağızlarına alan bağımlı ülkelerdeki sosyal-demokratlara dahi tahammül edemeyen bu emperyalistler gerçekten insancillaşmış mıdır?

'Yeni Dünya Düzeni'

Emperyalizm, soğuk savaşın sona ermesi ile bir dizi sorunla karşı karşıya kaldı. Bağımlı ülkelerin başına buyruk hareket etmelerini kontrol altına almak ve bu ülkelerdeki kitlelerin faşist ve gerici rejimlerine karşı radikal başkaldırıların söndürmek, ayrıca Doğu Bloku ülkelerdeki kitleleri kapitalist serbest piyasa ekonomisine çekmenin yollarını yaratmak istedi. Emperyalistler, bunun için de en uygun yolun tumturaklı SİVİL TOPLUM lafları ile ortaya çıkmak olduğuna inandılar.

'Demokrasi', 'serbest piyasa' ve 'libereal ekonomi' lafları ile yola çıkan emperyalistler, başına buyruk rejimlerin muhalefetine karşın bunları uygulayacak devlet dışı kurumlar (vakıflar, hayırsever kuruluşları, dini kuruluşlar vs) yarattılar veya bunların gelişmesini teşvik ettiler. İşçi sendikalarının işçilere yardım etmek için, fakat emperyalizmin zararını kurduğu kurumları ise kanla boğdular ve boğuyorlar. Doğu Avrupa'da kapitalist girişimciliği teşvik eden devlet dışı kurumlara büyük yardımlar yapılmakta ve bunlara her türlü olanak emperyalistler tarafından sağlanmaktadır. Bu anlamda emperyalistlerin yoksulların yaşamlarını iyileştirmek amacıyla sivil toplum derneklerine yardım ettiklerini öne sürmeleri sahte karlıktan başka bir şey değildir.

Doğrudur... Emperyalistler, soğuk savaş sırasında kitlelerin onlara karşı isyanlarını engellemek için bir dizi kırıntıyı yoksul kesimlere dağıttığını kim bilmez ki? Soğuk

savaşın sona ermesi ile bu 'yardımlar' da kısıtlandı. Eskiden bu 'yardımlar' devlet mekanizmasına çöreklenenler tarafından istedikleri şekilde dağıtılıyordu. Örneğin, Endonezya'da Sukharto ailesinin mal varlığı bu ülkeye verilen 'yardımlar'a ve kredilere eşittir. Emperyalistler, bu yağmalamalara eskiden göz yumuyorlardı ve rejim liderleri emperyalistler için kitleleri sindiririyordu. Bu rejimleri 'Doğuya karşı Batı Dünyasının yanında tutma' gereği

Sayın Talat Ağustos ayında Kıbrıs gazetesine verdiği bir demeçte Kıbrıs'ta sivil toplumu ve onun kurumlarını oluşturmaktan söz etti. Sol kesimin söz ettiği 'sivil toplum' sayın Talat'ın konu ettiği sivil topluma eşitlendiği ölçüde, bu toplum kapitalist sivil toplumdur başka bir şey değildir. Sayın Talat, emperyalizmin teşvik ettiği ve kapitalist sömürüyü güvence altına almayı hedefleyen kapitalist sivil toplumu, sosyalizme inanmış bir dizi dürüst ve namuslu işçi ve emekçiyi daha iyi gelecek olarak sunuyor. KKTC'nin anti-demokratik olduğunu bir yandan anlatırken, diğer yandan ise Kuzey Kıbrıs'ta kapitalist üretim ilişkilerini ve emperyalist sömürüyü düzene koymayı bize sivil toplum yaratma olarak anlatan sayın Talat, TC devletinin her şeyi ile Kuzey Kıbrıs'ı kontrolü altında tuttuğunu ve bu olgunun sivil toplum yasaları ile kaldırılacağını çok iyi bilmektedir. Sayın Talat'ın sivil toplum anlayışı bu değilse, o zaman dürüst ve namuslu işçi ve emekçilere sivil toplumdaki ne anladığını anlatmalı, ayağa kavuşturmalı ve Marx'ın dediğini ile onları eğitmelidir.

kalmadı artık... 'Yardımlar' soğuk savaş sona erdikten sonra kısıtlandı.

Yeni dünya düzeninde herhangi bir ülke, büyük emperyalistlerden izinsiz başına buyruk olmamalıydı. 1990 Körfez Savaşı bu siyasetin hayata geçirilmesinden başka bir şey değildi. Öyle ise bu başına buyruk rejimler nasıl kontrol altına alınabilecekti? Emperyalistler bir taraftan bağımlı ülkelerin gerici-faşist rejimlerine yardımlarda bulunurken, diğer yandan da 'üçüncü sektör'e yardımları da artırıyor. Emperyalistler, bu üçüncü sektörü 'hükümete bağımlı olmayan kuruluşlar' diye adlandırıyorlar. Fakat radikal, devrimci, sosyalist işçi, köylü ve çevre kurumlarını dışlıyorlar. Geriye ise ılımlı-reformist, gerici-milliyetçi ve dini kurumlar kalıyor. Örneğin Kenya'da pluralist (çok partili) yönetim yaratmak için bu 'üçüncü sektör' kurumları desteklenirken, Kıbrıs'ta da Conflict Resolution gibi kurumlar da, emperyalistlere arzu edilen uygun çözümler sağlamak amacıyla aynı emperyalistlerden yardım görüyor.

Emperyalistler onlara haksızlık ettiğimizi öne sürebilirler. Evet, emperyalistler ayrıca milliyetçi ve dini kuruluşlara (kiliselere, camilere vs) da yardımlar vererek yoksul kesimleri dine bağımlı kılıyorlar. Böylece bilinçsiz yoksul kesimler bu yardımlar aracılığı ile belli bir süre emperyalizmi insancıl ve yardımsever sanırlar.

Reformizmin Sivil Toplum Anlayışı

Emperyalizmin sivil toplum anlayışının ne olduğunu yukarıda açıklamaya çalıştık. Emperyalizmin 'pluralist', 'demokrasi' ve 'özgür piyasa' safsataları, rejimlerden pek yarar görmeyen bir dizi aydın ve yeni kapitalist girişimci kesimde de duyarlılık kazandı.

Reformist çevreler, kapitalizmin serbest rekabetçi döneminde ortaya çıkan 'yasa önünde eşit olma' düşüncesinin tekelcilik dönemde de uygulanması gerektiğini ve emperyalizmin demokrasiyi yok ettiğini dile getirirler. Bu çevrelerin talepleri, tıpkı zanaatkarlarının, fabrika üretiminden manifaktüre geri dönme taleplerine benzemektedir. Bir başka deyimle geriye gitmek istiyorlar...

Bu kelimenin tam anlamı ile GERİCİLİKTİR!

Kapitalizm gelişerek tekelciliğe, emperyalizme dönüşmüştür. Kapital daha da sosyalleşmiş, günümüzde bu sosyalleşme müthiş boyutlara ulaşmıştır. Bu ister istemez kendisini üst yapıya yansıtmak zorunda idi. Nitekim tekelleşme üst yapıda da kendisini gösterdi. Hükümetler, vatandaşların arzularını değil, tekelcilerin arzularını hayata geçiriyor. Bu anlamda emperyalizmin eğilimi demokrasiyi yok etme -gericilik- olmak zorundadır. Dünyanın her yerinde bunu görüyoruz. Bağımlı ülkelerde bu çok açık bir şekilde kendini sergilerken, metropollerde ise bir dizi gerici yasalarla yığınların hareketi kısıtlanıyor ve onların protesto sesleri boğulmaya çalışılıyor.

Sivil toplumun kökleri eski Yunan medeniyetine kadar uzanır. Roma İmparatorluğu kölelere hiçbir hak tanımazken, vatandaşları için bir dizi yasaları senatalarında hazırlayarak onlar arasındaki ilişkiyi düzene soktu. Buna da 'sivil yasa' adını verdi. Birçok Avrupa ülkesinin yasaları Roma/Napolyon sivil yasalarına dayanır. Tüm bu sivil yasaların dayandığı temel şudur: mülkiyet ilişkileri genel iradenin sonucudur ve yasa önünde herkes eşittir. Fakat bu sivil yasalar, var olalı sürekli olarak onları idaresinde bulunduranların çıkarlarına işlemiştir. Napolyon'un yasaları hakim sınıflara başka, işçilere ve köylülere başka davranmıştır. Bu anlamda reformist çevrelerin emperyalist-kapitalizmi sivil toplum kurumları ile insancillaştırma girişimi, kapitalist sömürüyü güvence altına almaktan başka bir şey değildir.

Bazı aydın radikal çevreler ise sürekli olarak şunu öne sürüyorlar: 'Emperyalizmin ne olduğunu biliyoruz, fakat biz kitle hareketinin geri olduğu bu

dönemde bu sivil toplum kurumlarını kullanabiliriz'. Bu çok doğrudur... Kullanma iki taraflı olur. Sosyalistler, amaçlarının sosyalizmi ve sınıfsız toplumu kurmak olduğunu gizlemezler. Tüm çalışmalarını bu amaca yöneltirler. Bu anlamda kitlelerin olduğu her yerde çalışma yaparak kitleleri eğitirler ve onlarla birlikte ekonomik ve siyasi mücadele verirler. Fakat, emperyalizm yardım verecek diye bir dizi konuda 'taktik' ayakları altında geri adım atma, en sonunda seni emperyalizmin kucağına iter ve sosyalizm mücadelesi de çok uzak gelecekte verilecek bir siyasi mücadeleye dönüşür. Bu anlayışın Marksizm ve Leninizm'le yakından ve uzakta hiçbir ilgisi yoktur. Bu Marksizmin devrimci ruhunu öldürten ve onu kapitalizme şirin gösteren bir anlayıştır.

Emperyalist ülkelerde gözlemlenen olgu şudur: Birçok radikal ve reformist çevreler bu üçüncü sektör aracılığı ile kariyerlerini ilerlettikçe ceplerini doldurma girişimlerine girerler ve bu kurumlar birer özel sektör gibi görev yaparak kapitalist düzenin dayanak taşları olurlar. Bu üçüncü sektörlerde yardımlar da hükümet ve bakanlıklar tarafından atanan ve kapitalist devlete sadık olan kişi ve bürokratlar tarafından belirlenir. Böylece, toplumun iradesinden bağımsız düzen mekanizmaları güçlendirilir. Emperyalist araştırmacılar bu durumun çok iyi farkındadırlar. British Council bu konudan şöyle söz ediyor: 'Saf kar-yapmayan örgüt hayaldir. Hayırsever imajı olamsına karşın bu kar-yapmayan örgütler örgüttürler, diğerleri gibi aynı hastalığı taşırlar'.

Son sözü, ilkel komünal, kölecî, feodal ve kapitalist toplumun mülkiyet yasalarını ve devletle ilişkilerini inceleyen Marx ve Engels bırakıyoruz: "[Mülkiyete dayanan] Devlet egemen sınıfın bireylerinin ortak çıkarlarını hayata geçiren bir biçimdir ve Devlet bir çağın tüm sivil toplumunu özümleyen şey olduğu için, toplumsal kurumların oluşmasında rol alır ve bu kurumlar siyasi biçim kazanır. Dolayısı ile yasanın iradeye bağlı olduğu düşüncesi aldatmacadır ve o gerçek temelden -özgür iradeden- soyuttur. Bu benzerlikle yasa teorisi de gerçek yasalara indirgenir". (Alman İdeolojisi)

GERÇEK

Selim Kurtuluş

GÖREV: "SÖYLEDİM, RUHUMU
KURTARDIM" MI? ACABA

Sistemin kokuşmuşluğu arttıkça bir çok kişi ve grup olayların, olguların üzerine gitmeye ve sistemi deşifre etmeye başladı. Ülkenin içinden geçtiği koşullar, bu koşullarda seçimlerin ne işe yarayacağına kadar bir dizi tespit.

Bu kesimin başını Avrupa gazetesinin çektiğini görüyoruz. Avrupa gazetesinin birçok yazarı, manşetleri TC'nin Kıbrıs'ın kuzeyini işgal ettiğini, yerli işbirlikçilerin de bu işgale çanak tutarak halka ihanet ettiklerini sürekli vurguluyorlar.

Avrupalıların birçok tespitine katılmamak elde değil. Cesaretle bu olguları ortaya koyuyorlar. Peki ya sonra? "Ben söyledim, ruhumu kurtardım"la işler kalıyor. Sizin çözümünüz nedir dostlar? Bu konuda önünüze geleni eleştiriyorsunuz. Bir çoğunda da haklısınız. Sizler Kıbrıs Türkleri için, Kıbrıs Türk Emekçileri için, Kıbrıs halkı için ne gibi kurtuluş yolları öneriyorsunuz? Sorunun ciddiyetini kavrayıp, bu kurtuluş mücadelesini vermeye hazır mısınız? Hazırsanız ilkeli işbirliği ve ittifakların gereğini yapmaya başlamalısınız. Farklı siyasetlerin bağımsız ülke şiarı etrafında birleşebileceği fikrini benimsemek zorundasınız. Bunu yaparken kimsenin öz fikirlerinden çark etmesini beklemeden.

Buna hazır mısınız Avrupalı dostlar?

Kavgaya hep birlikte omuz vereceksek halka manşetlerden doğru mesajı ulaştırmalısınız. Bu mesajlarda bulanıklığa yer olmamalı. İşgal hukukunu yaratan koşulların bekçisi generallere yerli yersiz "destek" atışından kaçınmak zorundasınız. Sırf yerli işbirlikçileri sıkıştırmak adına generallerden referans almanın olayın özünü gizlemek olarak yansıyabileceğini düşünmek gerekmez mi? "Solcuların" solculuğunu sorgularken solun doğru tavrını ortaya koymazsanız zaman içinde sola karşı umutsuzluk ve güvensizlik biriktirmiş olursunuz.

Evet Avrupalı dostlar!

Takdire şayan bir çıkışla halkın duygularına tercüman oldunuz. Gemi yola çıktı. Umut ederiz ki daha sonra bu gemi diğerleri gibi yolcularını okyanusta terkedip kendi botuyla işgal limanlarına sığınmaz.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi olarak bizler halk için, bağımsızlık ve demokrasi için sizlerle işbirliğine hazırız. Umudu bizler yaratalım.

Sahnenin yerini gerçek almazsa sözler boşlukta yok olur.

Özker Yaşın Öfkesini Şiirleştirdi

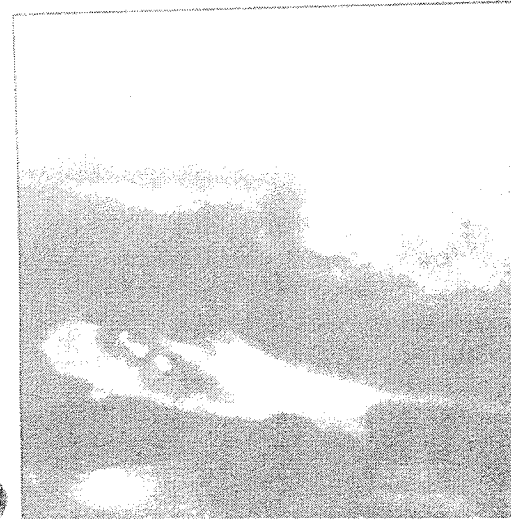
1987 yılından beri İstanbul'da yaşamakta olan ve milli konularda yazılmış şiirleri ile tanınmış Kıbrıslı Türk şair Özker Yaşın, Ekim 1998'de İstanbul'da yayımladığı "Yüreğimin Yarısı Sende" başlıklı "Son Şiirler" kitabında, yıllarca Kıbrıs'taki kültür ve siyaset kavgasına katkıda bulunmuş bir Kıbrıslı Türk aydın olarak bir gönül borcunu yerine getirdi.

Kitabının "Kıbrıs'ta Geçen Yıllar" başlıklı bölümünde (s.43-80) yer alan şiirlerinden bazı ilginç başlıklar şöyle: "Komünist Avı", "Kıbrıslı Vatan Hainleri", "Fazıl Önder'in Hikayesi", "Pire Kemal Çetesi veya Türk'ten Türk'e Kampanyası", "Ayhan Hikmet ile Ahmet Gürkan Adında İki Avukatın Öldürülme Hikayesi", "Kutlu Adalı'nın Hikayesi".

İlerici aydınlarımızın her zaman acı duyarak andıkları ve toplumumuzun ilerlemesi ve Türk-Rum dostluğu ile işbirliğinin karşısında durmuş bilinen karanlık güçler tarafından işlenmiş bu faşist eylem ve cinayetleri şiirleştirmiş olan Özker Yaşın'a "ellerinize sağlık" diyoruz.

YÜREĞİMİN YARISI SENDE

Kitabın "Eski Defterlerden Hicivler, Yeni Destanlar, Yeni Hicivler" başlıklı bölümünde yer alan "Kıbrıs'ta Yaşayan Bazı Şiir Heveskarları Üzerine Yazılmış Hiciv Denemeleri - "Putları Yıkıyoruz" hikayesi" başlıklı uzun şiirinde ise, geçen ay içinde Kıbrıs'ta da bazı tartışmalara yol açan bir konuya değiniyor ve "Demek ki bir kalemde/ Sildin Kıbrıs Türk Edebiyatı'nın/ Önde gelen bütün şairlerini..." diye suçladığı Tamer Öncül'ü ve "Şairliğin

Hikayesi" adlı şiirinin sonunda yer alan "ONLAR" adlı şiirine burada yer vererek, onun, 1974 savaşından sonra adamıza aktarılan asker ve nüfusun neden olduğu altüstlükler üzerine ne düşündüğünü ve kabaran öfkesinin ne boyutlara ulaştığını göstermek istiyoruz:

ONLAR

"Onların gelişiyile
Değişti kaderimiz
Onların gelişiyile
Bitti güzellikler.

Onlar Cehennem'in elçileri
Mutsuzluk zebanileriydiler.
Ağızlarında kanlı bıçaklar
Simsiyah atlar üzerinde geldiler,
Ve çekirge sürülerine benzer
Kara bir bulut gibi
İndiler adamıza
Ağaçları kemirdiler
Bahçelerimizi kuruttular
Sütsüz bıraktılar bebelerimizi...

Onlar yağmaladılar evlerimizi
Sevincimizi acıya çevirdiler.
Kuşları kaçırdılar
Suyumuzu zehirlediler
Kirlittiler denizimizi...

Onlar güçtüler
Onlar kaba kuvvettiler
Onlar doğduğumuz topraklarda
Soluk almamızı engellediler
Onlar yurdumuzdan soğutup
Kaçırdılar bizi...
(1989-Özker Yaşın)

BM "Barış Gücü"nden Karate Şov

24 Ekim Birleşmiş Milletler Günü'nde sözde Barış Gücü askerlerinin şiddet gösterileri, BM'nin asli misyonunun yansımasıydı.

Tolumlararası temasların yasaklanmasıyla, uzun bir aradan sonra, biraraya gelme imkanı bulan Kıbrıslı Türk ve Rumlar, BM askerlerinin bu vahşi gösterileri karşısında "adaya bunlar mı barış getirecek?" diye sormaktan kendilerini alamadılar.

BM askerleri bu şovlarıyla barışsever Kıbrıslılara "gözdağı" vermeye mi çalıştılar acaba?!

ANKA KUŞU

A.SAVAŞ

Aktunç "Fark" Yapmaya Devam Ediyor

Bindiği gibi "Şili Kasabı" olarak bilinen Pinochet'nin, İspanyol yargıç Baltazar Garson'un talebi üzerine İngiltere'de tutuklanması uluslararası alanda büyük yankılara yol açtı.

Başta Şili hükümeti olmak üzere, Pinochet'nin diplomatik pasaport taşıdığını dolayısıyla tutuklanamayacağını, serbest bırakılması gerektiğini savunanlar oldu. Bunların başında da İngilterenin "Demir Lady"si Margaret Thatcher gelmektedir. İngiliz hükümeti bu baskılardan kurtulmanın yolunu buldu: Pinochet'yi İngiliz hükümeti değil, bağımsız yargı organları tutuklamıştır. Hükümet bağımsız yargıya müdahale edemez...

Evet, "bağımsız" yargı organları... O organlar ki, Kemal Aktunç'un şunları söylemesine "ilham" kaynaklığı yapmıştır:

"Benim değineceğim konu, Pinochet olayında hep arka planda kalan ve belki de kaba bir "antiempyalizm" mantığıyla, "empyalist kurumları savunur pozisyona düşer miyim" endişesiyle, olayın işlenmeyen tarafıdır.

Belki de, olayın bu yönünü işlemekle bazı "devrimci" arkadaşları öfkeli edebiliriz, ama sağlık olsun.

(...)

Bütün dünyanın tanıdığı bir devletten aldığı diplomatik bir pasaportla İngiltere'ye gelen bir eski "devlet başkanının" mahkemenin emri ile polis tarafından tutuklanabilmesi, Bağımsız

Ayın Çizgisi

Allahaşkına sızlanmayı bırak, kadın!
Generalle iş yapmaya çalışıyoruz...

Yargı'nın bu ülkede çalıştığını göstermektedir.

Hem de, Tony Blair değil, Pinochet'in destekçisi Demir Leydi, bayan Thatcher bile başkan olsaydı, Pinochet gene tutuklanacaktı.

(...)

Evet, Pinochet'i tutuklayan İngiliz hukuk sistemidir.

(...)

Onun için, İngiliz, Avrupa Birliği(AB) gibi kavramlar, basit ve kolay ve kaba "empyalizm" söylemleriyle geçiştirilemez, diye düşünüyorum." (Kemal Aktunç, Fark isimli köşe, Avrupa, 26 Ekim 1998)

Aslında, son paragrafta da görüleceği gibi, Kemal Aktunç'un esas derdi Avrupa Birliği'ne üye ülkelerin emperyalist ülkeler olmadıklarını, bu yüzden de, ısrarla AB'ne katılmak isteyenlerin emperyalizme hizmet etmediklerini kanıtlamaktır. Ona göre Avrupa artık emperyalist değildir. Yani Lenin'in uğruna kitap yazdığı, kapitalizmin tekele, asalak, çürümüş aşaması

olan emperyalizm, artık Avrupa devletleri için geçerli değildir. Avrupa'da "bağımsız yargı" var! Öyle mi? Hemen şunu soralım da tırnak içine alınmamış devrimci arkadaşımız Kemal Aktunç yanıtlayıp bizleri de aydınlatsın: Pinochet geçtiğimiz (1997) Kasım ayında gene İngiltere'deydi. Hem de niçin biliyormusunuz? Uluslararası bir silah fuarından hükümeti adına silah satın almak için. Üstelik Pinochet'i evinde ağırlayan Thatcher değil, "antiempyalist" İşçi Partisi (Labour Party) hükümeti döneminde. Pinochet geldi, silahlarını aldı (kuşandı) ve gitti. Nereye mi? Devrimci avına.

Neredeydi o "BAĞIMSIZ YARGI"?

İngiliz Hukuk'u bağımsızlığını kanıtlamak için şov yapmasın, yemezler... İlde bağımsız olduğunu göstermek istiyorsa İngiliz tekellerinin hizmetindeki Lordlar ve Avam Kamaralarındaki asalakların siyaset adına dünyanın dörtbir yanında döndürdükleri dolaplardan dolayı onları yargılasın.

Örneğin Hindistan'da, Kıbrıs'ta, İrlanda'da ve daha birçok yerde "majestelerinin yüce çıkarları uğruna" az dolaplar mı döndürüldü? Hala daha da döndürülüyor mu?

Nerde o "BAĞIMSIZ YARGI"?

Daha dün, Heath'in başında olduğu İngiliz hükümeti değilmiydi Pinochet'e askeri destek sağlayan.

Neredeydi o "BAĞIMSIZ YARGI"? Niye yargılamadı Başbakan Heath'i?

Bu işler karşılıklıdır ama, Şili de İngiltere'ye Falkland savaşında az yardım etmedi yani...

Son olarak şunu da ekleyelim, Kemal Aktunç duymamıştır belki; İNGİLTERE YÜKSEK ADALET MAHKEMESİ PİNOCHET'İN TUTUKLANAMAYACAĞI KARARINA VARDI.

Buna ne dersin sevgili dostum? İngiliz Yüksek Mahkemesi "YÜCE AVRUPA HUKUKU'NA" ihanet mi ediyor?

FRANSA'DA LİSELİLER EYLEMDE

"Geleceğimizi biz belirleyeceğiz" sloganıyla Ekim ayından bu yana Fransa'nın güney kentlerinde sokaklara dökülen liselilerin öfkesi dinmiyor. Nîmes şehrinde yapılan mitinge katılan 6000 liseli "eğitim olanaklarının artırılması" talabıyla boykot ilan ettiler. Ekim ayının ortalarına gelindiğinde hala devam eden eylemlerde polis göz altı furasına başladı. Yüz binlerce gencin haklı eylemlerine gölge düşürmeye çalışan medya adeta polisle elele vererek eylemi kırma girişiminde bulundu. Eğitim olanaklarının artırılması, fırsat eşitliği ve öğretmen açığının kapatılması için düzenlenen kitlesel gösterinin değerlendirmesini yapmak ve yeni eylem biçimleri planlamak için Paris'te bir araya gelen öğrenci temsilcileri, kurdukları "Ulusal Koordinasyon Komitesi"ni de genişletmeyi düşünüyorlar.

Eğitim bakanı Claude Allegre öğrencilerin haklı olduklarını kabul etmesine rağmen hiç bir somut adım atmamıştır diyen koordinasyon komitesi hükümetin hedefinin eylemi süruncemede bırakarak ara tatilin başlamasına kadar zaman kazanmak olduğunu bildiklerini söyleyen komite "biz bu oyalamaları sokakta protesto edeceğiz, gerekirse tatilden sonrada eylemlere devam edeceğiz" diyerek kararlı olduklarını vurguladılar. Emperyalistler gelişen mücadeleler karşısında ne yapacaklarını şaşırılmış hale gelirken çareyi her zamanki gibi saldırmakta buluyor. Rusya'da işçiler, Kolombiya'da bütün emekçiler, Güney Kore'de Hyundai motors çalışanları ve

Fransa'da liselilerin mücadeleleri Ekim ayına damgasını vurmuştur. İngiltere'de boykota hazırlanan üniversiteler ve bir çok ülkede greve hazırlanan işçiler kapitalizmin açık

yüzünü görmüşlerdir. Bütün dünyada kan emicilere karşı gelişen bir mücadele vardır. Yaşasın dünya halklarının mücadelesi.

Türk ve Yunan Faşistleri Londra'da da Elele

Bu yazı bir Forum üyesi tarafından yazılmıştır.

Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türkler Arasında Dostluk ve İşbirliği Forumu ile İlgili Son Gelişmelerin Kısa Tarihçesi

25 Eylül 98, Cuma:

Üç kampanyanın başlangıç resepsiyonu

1. Kıbrıs'ta Barış İçin Bir Fon Kampanyası (One Fund For Peace In Cyprus -OFFPIC)
2. Savaş ve Savaş Tehlikesine Karşı Barış Çağrısı İmza Kampanyası
3. İnternet üzerinden Dostluk, İşbirliği ve Dayanışma için BARIŞ FORUMU WEBSITE

28 Eylül 98, Pazartesi:

Forum Yönetim Kurulu üyesine telefonla tehdit. Kıbrıslı şivesi ile bir erkek tarafından cep telefonu aranıp kötü laflar edilerek Kıbrıs'a ayak basmaması için tehdit.

29 Eylül 98, Salı:

Forum'un resepsiyonu ile ilgili haber Kıbrıs'ta çıkan 'KIBRIS' gazetesinde çıkar. Haber resepsiyonda Kıbrıslı Türklerin Kıbrıslı Rumlardan daha çok oluşuna dikkat çeker ve ayrıca, Londra'da bulunan iki Forum'un farklılıkları üzerinde durur, birisinin CTP siyasetine yakın olanların oluşturduğunu belirtir, diğerinin ise, yani Kıbrıslı Rumların ve Kıbrıslı Türklerin oluşturduğu Forum'un daha çok Yurtsever Birlik Partisine yakın olduğunu yanlış şekilde yorumlar.

30 Eylül 98, Çarşamba:

Forum Yönetim Kurulu üyesine üçüncü bir şahıs aracılığı ile, şahsi görüşme usulü ile tehdit. Tehdit: Çocuklarının başına bir şey gelmesi herkesi üzecektir, bu işlerden vazgeçsin, başına birşey gelir, ailesi dağılır... vs. vs.

1 Ekim 98, Perşembe:

Forum'un resepsiyonu ile ilgili haber Londra'da çıkmakta olan 'Toplum Postası'nda konu olur. Olumlu ve objektif bir şekilde üç kampanyadan bahsedilir ve ilgili bilgi aktarılır.

1 Ekim 98, Perşembe:

Forum Yönetim Kurulu üyesine üç tehdit daha. Toplum Postası makalesinden kaynaklanmıştır herhalde.

Tehdit: Forum'un toplantısına katılanlar biliniyor, Rumlarla işbirliği yapanları tanıyoruz. Hepsinden hesap sorulacaktır.

Sizler gibi Türk düşmanlarından mutlaka hesap sorulacaktır.

İngiltere'de yaşıyorsunuz diye güvenlikte olduğunuzu sanmayın. Kaldığınız yerleri biliyoruz.

1 Ekim, Perşembe:

Forum'un çalışmalarıyla ilgili Letter To the Editor bölümünde Londra'da Kıbrıslı Rumlara yönelik PARAKIAKI gazetesinde, Foruma yönelik bir saldırıda FORUM'un arkasında Türk emperyalizminin olduğu iddia ediliyor ve Forum içindeki Kıbrıslı Rumların Türk siyasetine

FORUM SAVAŞA KARŞI KAMPANYA BAŞLATTI

KSG Londra - Kısa adı FORUM olan Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkler arasında Dostluk ve İşbirliği Forumu, 25 Eylül 1998'de Avrupa Parlamentosu Londra Bürosu'nda basın toplantısı düzenleyerek yeni girişimlerini açıkladı.

Forum adına konuşan Nikos Trimikliniotis ve Hasan Vahib, İnternette açtıkları web sayfasını davetlilere tanıttı. Web sayfası ile geniş kesimlere ulaşmayı hedeflediklerini belirten Forum temsilcileri, barışseverleri bu kampanyaya katılmaya davet ettiler.

Forum'u daha etkili hale getirmek ve barış sürecini hızlandırmak için ayrıca OFFPIC (One Fund For Peace In Cyprus) bağış kampanyası da başlatıldı. Böylece Forum, bu kampanya ile faaliyetlerini genişletebilecek ve daha geniş kesime seslenebilecek.

Forum ayrıca savaş çığırtkanlığına karşı bir de imza kampanyası başlattıklarını açıkladı. Forum'un web sayfası <http://www.cy-peaceforum.demon.co.uk> olarak açıklandı.

hizmet verdiği iddiası yapıyor.

2 Ekim 98, Cuma:

Bazı FORUM üyelerine telefonlar üzerinden tehditler.

Tehdit: Rumlarla işbirliği yapmayın, kötü olur. Sizi yaşatmazlar, Ailelerinizi düşünün. Bunu uyarı olarak bilin vs. vs.

3 Ekim 98, Cumartesi:

İmzasız ve bilgisayarda yazılmış bir mektup FORUM yönetim Kurulu üyesi evine gönderilir. Kötü kötü sövme ve şahsi tehditler. Kurtların saldırısı yakındır diye belirtilerek mektup son bulur.

6 Ekim 98, Salı:

FORUM'un E-mail adresine içimizdeki Düşmanlar adı altında 11.13'de gönderilmiş bir E-mail mesajı. Gönderen: Cyprus the Truth (cyprusthetruth@yahoo.com)

Kısa mesaj şu sözlerle kapanıyor. Ulusunuzu para için sattığınızdan dolayı affedilmeyeceksiniz.

6 Ekim, 1998, Salı:

Yukarıdaki mesajın bir başka şekli içimizdeki Düşmanlar tekrar 19.08'de gönderilmiş.

6 Ekim 98, Salı:

Tunch Kuzay adı altında, 21.59'da yazılmış bir E-mail daha (kuzay@aps.anl.gov). Konu: Çok kurnazsınız ama tekrar deneyin. Mesajın özü: 7 maddelik soru cevap usulü bir yazı ile Rum Türk düşmanlığını körüklüyor.

7 Ekim 98, Çarşamba:

Erdjan Eker (Yalluri@btinternet.com) ismi altında 21.35'de gönderilmiş bir başka E-mail. Mesajın özü: **Kıbrıs Türkleri sana (şahıs adı verilir) ve senin**

gibilerine katillerle iş yapmak için izin vermeyecektir, Kıbrıs Türklerinin hayatlarını o katillerin ellerine bırakmanıza izin verilmeyecektir.

Bu mesajların dışında FORUM'u tebrik eden ve destek teklifinde bulunan mesajlar E-mail ve diğer adresimize ulaşmaya devam etmektedir. Türkiye'den Kıbrıs'tan (Kuzey ve Güney'den), Hollanda, Amerika, Kanada, Avustralya gibi ülkelerde yaşayan demokrat Kıbrıslı ve Kıbrıslı olmayan örgüt ve unsurlardan, İngiltere'de yaşayan sivil toplum kuruluşlarından, sendikalarından FORUM'a destek gelmektedir.

Her üç kampanyanın başarısı bu noktada beklenenlerin üzerinde olduğu görülmektedir.

Kıbrıs'ta Barış İçin Bir Fon (OFFPIC) Kampanyası Hızlı bir tempo ile gelişmekte, bu fona üye olanların sayısı gün geçtikçe artmaktadır. Kimi kişiler ayda beş yerine iki misli ve hatta daha fazla vermektedirler.

En kısa zamanda profesyonel çalışan elemanları olan bir Forum olacağımızdan hiç kuşumuz yoktur.

Kıbrıs'ta Savaş Değil Barış İmza Kampanyamızın 1 ay içinde 5000 imza toplaması hedefinin daha kısa zamanda gerçekleşeceği görülmektedir.

İnternet Üzerinden Dostluk, İşbirliği ve Dayanışma için BARIŞ-FORUMU

FORUM'un WEBSITE'yi açılışından bu yana 1280 kez açılmış, izlenmiş olduğu gözlemlenmiştir.

FORUM'a gelen tehdit ve saldırılar karşısında Yönetim Kurulu kararı:

• Ne yöntemle yapılırsa yapılsın tüm gerici, milliyetçi, şöven temelde saldırı ve tehditlere karşı sessiz kalınmamalıdır.

• Bu saldırılara karşı var olan kampanyaları geliştirme ve yenilerini başlatma, bu saldırıları yapan veya destekleyen kişi ve kuruluşlar teşhir edilmelidir.

• İspat edildiği ölçüde saldırı ve tehditleri yapanlara karşı yasal işlem başlatılmalıdır.

• Diğer demokrat, yurtsever ve ilerici örgüt ve unsurlarla ortak bildiri yayınlanmalıdır, bu bildirilerin belli gazetelerde çıkması sağlanmalıdır.

• İspat edildiği ölçüde saldırı ve tehditleri yapanlar resmi makamların ilgisine getirilmelidir -örneğin Polisin, Irksal Eşitlik Komisyonu'nun (Commission for Racial Equality) vs.

Faşist zihniyetin çaresizlik, zorbalık ve insanlık dışılığının yeni bir göstergesi olan böylesi tehditleri Kıbrıs halkı nezdinde protesto eder, FORUM yönetici ve üyelerine savaş tehlikesine ve faşizme karşı mücadelede birlikte olduğumuzu duyururuz.

Maruz kaldığınız saldırılar Kıbrıs'ın kuzeyinde günlük yaşamın ve mücadelenin "doğal" bir parçası haline gelmiştir.

Bu da, burjuvazinin halkı yönetme kabiliyetinin iyice tükendiğini göstermektedir.

Faşist saldırı ve savaş tehlikesinden kurtulmanın tek bir yolu vardır: ANTI-EMPERYALİST, BAĞIMSIZ, BİRLEŞİK KIBRIS'ı yaratmak için BİRLEŞİK HALK CEPHESİ'ni oluşturmak.